

METAL-GREV-İŞGAL

10 kent, 38 fabrika, 15 bin metal işçisi, patronların sendikası MESS'in dayatmalarına karşı greve çıktı.

İstanbul, Bursa, Bilecik, Osmaniye, Hatay, Mersin, Konya, Kocaeli, Bursa ve İzmir'de yaklaşık 38 metal fabrikasının katıldığı grevin startı 29 Ocak sabahı ilk saatlerinde verildi.

38 fabrikada sabah saatlerinde "Grev" pankartı asıldı, halaylarla, sloganlarla basın açıklamaları yapıldı. Greve çıkmayı planlayan 3 fabrikada (İzmir Delphi, Kocaeli'deki Bekaert,

Alstom ve Schneider Enerji) ise patronlar MESS'ten ayrıldı ve TİS imzaladı.

İşçilerin ve tüm emekçi halkların büyük coşkusu ile başlayan grev, ertesi gün Bakanlar Kurulu tarafından "ertelendi". Grevlerinin yasaklanması işçileri durduramadı, işgaller, iş yavaşlatma ve işbaşı yapmama eylemleri ile işçiler eylemleri sürdürdüler. Onbinler grev yasağına karşı eylemler yaptı.

Yayınımız Abonelik satışlarına başlamıştır. Abone olalım ve bir yıl boyunca gazetemize kolayca ulaşalım.

Ayrıntılı bilgi almak ve abonelik bilgilerinizi vermek için info@mucadele-birligi.com ve diğer e-posta adreslerimizden, telefon numaralarımızdan bize ulaşabilirsiniz.

Yayınımız banka hesap no: **YENİ DÖNEM YAYINCILIK LTD.ŞTİ**
İşbankası Sofular Şubesi
1175-0256029
IBAN: TR62 0006 4000
0011 1750 2560 29

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

11 - 25 Şubat 2015/ S 277 / 1 TL

"Eşit Demokratik Yurttaşlık Hakkı Ve Zorunlu Din Derslerinin Kaldırılması" için ülkenin pek çok yerinden gelerek İstanbul Kadıköy'de toplanan Alevilere toplumun tüm kesimleri katılarak destek verdi.

Gerici eğitim sistemi ve inancın yerleştirilme politikalarına karşı 13 Şubat'ta öğrencilere okulları boykot ederek derse girmeme, öğretmenlere ise grev çağrısı da yapan Alevilere öğrenciler ve Eğitim Emekçileri Sendikası'ndan destek geldi.

Kadıköy'e yürüyen Alevilerin talepleri, "Zorunlu din derslerinin kaldırılması, Cemevlerimizin ibadethane statüsünün tanınması, Diyanet işleri başkanlığının kaldırılması, AHİM kararlarının uygulanması, Madımak otelinin utanç müzesi olması, Ülkemizde gerçek laiklik ve demokrasi ile eşit yurttaşlık hakları tanınması" oldu.

İŞÇİLER VE EMEKÇİLER ANKARA'YA YÜRÜYOR

İşçiler, emekçiler, öğrenciler, beyaz yakalılar, toplumun hemen her kesimi, sorunlarının çözümü için iktidarın merkezine, Ankara'ya yürümeye devam ediyor.

Herkes artık sorunlarının çözümünü Ankara'da aramak için Ankara yolunu tutuyor. Başkent'in bu haftaki ziyaretçileri Manisa'dan gelen Somalı Maden işçileri ve ülkenin dört bir yerinden yürüyen TMMOB...

301 işçinin can verdiği Soma Kömürleri AŞ'ye bağlı Eynesiz Ocağı işçileri başta

kıdem tazminatları olmak üzere haklarını istemek için 10 Şubat'ta Ankara'ya gidiyor. İşçiler 30 Kasım'da tazminatları ödenmeden işten atılmıştı.

Yaklaşık 300-400 maden işçisi, tazminat alacaklarının ödenmesi talebiyle TBMM önünde oturma eylemi yapmayı planlıyor.

TMMOB'da örgütlü mimar ve mühendisler de, "3194 Sayılı İmar Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile TMMOB'a yapılan bir saldırıya karşı Ankara'ya yürüyor.

"TMMOB'ni Susturama-

yacaksınız" diyen mimar ve mühendisler, Odalarında kamu yararı ve toplum çıkarı değil, özel çıkar ilişkilerinin hakim kılınacağını ve 1973'ten itibaren oluşan emperyalizme karşı kamucu TMMOB geleneğinin yok edileceğini söylüyor.

TMMOB'ye bağlı odalar ve şube yönetimleri seslerini duyurmak için örgütlü olduğu tüm illerden, 8 ayrı bölgeden basın açıklamaları yaparak yürüyüşe geçecek ve 14 Şubat'taki Olağanüstü Genel Kurul'dan sonra ise "sözünü Kızılay'da, sokaklarda söyleyecek."

>>Editör...

Çıkmaz Sokak

Geçen Pazar günü yapılan ve on binlerce kişinin katıldığı "Alevi Mitingi" için taleplerin sıralandığı bildiriye şöyle deniyor:

"Biz Aleviler yıllardır;

Zorunlu din derslerinin kaldırılması, Cemevlerimizin ibadethane statüsünün tanınması, Diyanet işleri başkanlığının kaldırılması, AHİM kararlarının uygulanması, Madımak otelinin utanç müzesi olması, Ülkemizde gerçek laiklik ve demokrasi ile eşit yurttaşlık haklarımız için mücadele ediyoruz."

Kitlelerin Kurtuluş Kavgası
Önlenemez Bir Güçle İlerliyor

C.Dağlı

2

Ortadoğu'da Bir Savaş Ve Karşı
Devrim Odağı

Taylan Işık

4

Hendek Savaşları

Umut Çakır

5

Devrim Hem Zorunlu
Hem Günceldir

Özgür Güven

10

3

Kitlelerin Kurtuluş Kavgası Önlenemez Bir Güçle İlerliyor

BAŞYAZI

C. Dağlı

İşçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri mücadelenin en keskin, en kritik ve en belirleyici anında gidişatı en keskin biçimde kavrar; harekete kimin önderlik edip etmeyeceğini en çok da o en kritik anda görür ve durumunu ona göre tayin eder.

Yığınsal devrimci eylemlerin en kritik anında, ayaklanma sırasında, küçük burjuva siyasetlerin gerçek yüzü ortaya çıkar, maskeleri düşer, devrimci komünistlerle uzlaşmacı siyasetler arasındaki ayrım tüm açıklığıyla gözler önüne serilir.

İlkelerde en tutarlı, teoride en ileri ve politikada en net olan; devrimi gerçekleştirmeyi günün ana görevi olarak gören, kitleleri ileri hedefe yönelten gerçek devrimcilerle; ilkelerde de tutarsız, teoride geri ve politikalarda muğlak olan, kitlelere sınırlı, kısmi, ikincil sitem ve hedeflerle oyalayan güçler arasındaki ayrım yığınlarca anlaşılır olur.

Bu konuda söylediklerimiz sınırlı da olsa 31 Mayıs Gezi sürecinde somutlandı ve doğrulandı. Gezi'nin en kritik anlarında Leninist Parti, en doğru devrimci tavrı aldı. Ayaklanan kitlelere en ileri hedefi Geçici Devrim Hükümetini ve onun ivedi devrimci programını, devrimci eylem programını ortaya koydu. Tüm bunlar küçük burjuva siyasetlerle, işçilerin devrimci siyaseti arasındaki ayrım noktalarıdır. Fakat tüm ayrım noktalarının tam anlamıyla hiç değilse en temel çizgileriyle, kitleler tarafından anlaşılması için yeni devrimci gelişmeler gerekiyor.

İrili ufaklı ayaklanmaların daha sık görüldüğü, devrimin güncelliğinin kendini belirgin olarak gösterdiği şartlarda ve durumlarda reformist siyasetler, reformist görüşlerini sürdürmeyeceklerini anlamış görünüyolar. Fakat onların kendi durumlarını görmüş ve anlamış olmaları, sınıf kavgasının ileri gitmesi açısından bir şey ifade etmiyor; yani bu durum sınıf savaşımı için bir ilerleme değildir; gerçek ilerleme, işçi sınıfının ve halk kitlelerinin onların gerçek yüzünü görmüş olmalarıdır. Asıl gelişme budur.

Bu süreç aynı zamanda, proletaryanın gerçek devrimci öncüsünü daha yakından tanıdığı ve ilişkilerinin perçinlediği bir süreçtir. Proleter kitleler ve proleter partinin ilişkilerinin gelişmesi, partinin yeni ataklarını, girişimlerini ve çabalarını gerektirir. Eskisinden daha yoğun olarak.

İşçi sınıfının, işçi olmayan emekçi kitlelerle bugüne kadarki en geniş ve en etkin eylem birliğini sağlamıştır. Bu toplumsal devrimin gerçekleşmesinde büyük bir olanaaktır. Haziran 2013, Ekim 2014, bu olanağın ne kadar geniş bir temele dayandığının somut örnekleridir. Her devrimci kitle eylemi işçilerle diğer emekçilerin ortak hareketini biraz daha pekiştiriyor ve derinleştiriyor.

Ezilen ve sömürülen kitlelerin, Kürt halkının, Alevilerin sermayeye ve faşist devlete karşı harekete geçmesi ve birlikte davranması, devrim mücadelesinde ileri bir noktadır. Ortaya çıkan enerji ve güç boşa harcanmamalı.

Emekçilerin bilincinde de keskin bir dönüşüm görüldü. Devrimci dünya görüşünü benimsemeye gözle görülür bir ilerleme var. Kitlelerin olayları gözlemlemeleri ve değerlendirmeleri devrimci bir niteliktedir. Var olan toplumu, toplumsal ilişkileri kendi durumunu yeniden ele alıyor. Buradan yeni yeni ve ileri sonuçlar çıkarıyor. Kısacası devrim bütün yönleriyle sıyrılmalı ve keskin bir ilerleme gösteriyor.

Bütün olaylar, gelişmeler ve dönüşümler öncekileri aşan daha yoğun daha etkin, daha büyük bir mücadelenin gelmekte olduğunu gösteriyor. Üstelik bu kez devrimci kitle mücadelesi, bir süreden beri görüldüğü gibi doğrudan toplumsal düzenin kurumlarına yöneliyor. Sınıflar mücadelesi açık bir sızrama içinde. Devrimci savaşımın bu noktaya gelmesi düzenin kaptanlarını, yeni bir saldırı dalgası başlatmaya yöneltti.

Siyasi iktidarın artık sık sık öne çıkardığı "kamu güvenliğinin korunması" ifadesi, işçi sınıfının, halk güçlerinin, yani burjuvaziye karşı harekete geçen yıkıcı ve devrimci güçlerin geldiği noktayı yeterince gösteriyor.

Devrimci hareketin bir fırtına gibi estiği yığınların bilincinde ani, keskin ve derin bir dönüşüm yaşandığı eylemlerin çıç gibi büyüdüğü bir süreçte çizilen politik perspektif, devrimci savaşımı ileri taşıyıcı olmalı.

Koşulların bu denli uygun olmadığı işçi sınıfının ve diğer emekçilerin bu denli ileri çıkmadığı durumlarda devrim propagandası yapan devrim için mücadele verenlerin devrimci yükselişin bu ileri aşamasında devrimi barışma görevi koymalıdır, daha azını değil.

Bu görev başarılabilir. Bu konuda devrimci işçi kitlelerine güven duyulmalıdır. Devrimci kitlelerin tarih yapma yeteneğine ve gücüne güven gösterilmelidir. Yalnızca Gezi'den bu yana bile kitleler ne çok şey yaptı, ne büyük bir ilerleme gösterdi.

Aralıksız süren devrimci yığınsal savaşımı, sınıf kavgasını daha da keskinleştiriyor ve devrime büyük bir itiş veriyor. Kitlelerin kurtuluş kavgası önlenemez bir güçle ilerliyor.

Mustafa Can Şeker Gazi'de Anıldı

Kobane'de çatışmaların son günlerinde ölümsüzleşen Mustafa Şeker, yaşadığı mahallede toprağa verildi.

29 Ocak günü sabah saat 10.00 sıralarında Gazi Cemevi'ne yürüyüş ve sloganlar ile getirildi. Cemevi'ndeki törenin ardından vasiyeti üzerine Gazi Mezarlığı'na Serkan Tosun'un yanına defnedildi.

Gazi Cemevi'nde devrimci, demokrat ve yurtseverler katıldı. Geçtiğimiz yıllarda Devrimci İşçi Komitelerinde çalışma yapan Mustafa Can Şeker için Mücadele Birliği Platformu da oradaydı. Mücadele Birliği okurları cena-

zede, "Mustafa Şeker- Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür" pankartı açtı. Cemevinden saat 13.00 sıralarında yürüyüş başladı. Yürüyüşte sık sık "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür", "Mustafa Can Şeker Ölümsüzdür", "Yaşasın Kobane Zaferi", "Biji Berxwedane Kobane" sloganları atıldı. Mezarlığa varıldıktan sonra saygı duruşunda bulunuldu. HDP milletvekilleri Sabahat Tuncel ve Figen Üstündağ da mezarlıkta konuşmalar yaptılar. Cenaze, sloganlarla Gazi'ye dönülmesi ile son buldu.

Emekçi Kadınlar Taksim'e Çağırıyor

Maltepe sağlık işçilerinin eylemi 62. gününde devam ediyor. Biz de Emekçi Kadınlar (EKA) olarak 7 Şubat Cumartesi günü Maltepe işçilerini ziyarete gittik.

Sağlık emekçilerinin her gün saat 16.00'de yaptıkları bir yürüyüş var. Emekçi Kadınlar

olarak biz de bu yürüyüşe katılıp işten atılan sağlık çalışanlarına destek verdik. Yürüyüş sloganlar ve alkışlarla oldukça coşkulu geçti. Kadınlar elbette yürüyüşün ön saflarında idiler, pankartı da onlar taşıyordu. Haftada bir gün de kadın günleri oluyormuş. Kurmuş oldukları çadırda gece gündüz nöbet tutan işçilerin yüzleri, eylemin verdiği coşku ile ışıltılıydı...

Yürüyüş bittikten sonra Emekçi Kadınlar olarak 8 Mart açıklaması yaptık. 2015 8 Mart eylem programımızı açıkladık. "Geçen yıl olduğu gibi bu yıl da 8 Mart'a Taksim'de olacağız. 'Harekete Geç İsyan Et' Şiariyle Kadınlar En Ön Saflara!" diyerek; 8 Mart 2015'te saat 17.00'da Galatasaray'da toplanıp Taksim Meydanı'na yürüyeceğimizin duyurusunu işçilerle birlikte yaptık.

Tüm işçi, emekçi, öğrenci genç kadınları ve erkekleri Taksim yürüyüşümüzde yanımızda olmaya davet ediyoruz.

EMEKÇİ KADINLAR (EKA)

Gidenin Ardından...

Kobani'nin özgürleştiği son gün çarpışmalarda yaranlanan ve hayatını kaybeden Mustafa Can Şeker'in ardından söylenenler...

Merhaba, ben Mustafa Can Şeker'in küçük kız kardeşiyim. (...)Abim benim için bir abi değildi, benim için çok farklıydı. Bana yeri geldi dost, yeri geldi yoldaş, yeri geldi heval oldu. Benim abim yiğit bir insandı. Herkes onu bize çevreye çok farklı anlatıyor. "Hep güldürmeyi seven bi adamdı" diyorlar(...).

Biz Diyarbakır'a gittimizde yolda, hala bir umut vardı, "abim değildir" diye. Ama yine üzüntüm vardı, çünkü başka aile ağlayıp ağıt yakacaktı ve gururlanacaktı. (...)Taa ki abimi görene kadar. İnanmadım, o benim abim, benim yiğit abim olmaz dedim kendi kendime. (...) Ama gururluyum, benim abime böyle bi ölüm yakıştırdı, devrim yakıştırdı.

Merhaba, ben Dilek Şeker, Mustafa'nın ablasıyım. Biz 4 kardeşiz, Mustafa 2. sırada. Mustafa'yı nasıl anlatayım ki... O anlatılmaz, onunla yaşanır. Ben onunla aynı okulda okudum, aynı kitapları kullandım, aynı defteri kullandım. Ben defter alırdım, sonra Mustafa'ya verirdim, silerdik defteri Mustafa kullanırdı. (...)

O gün sabah erkenden Mustafa beni aradı Kobani'den. "Abla nasılsın" dedi, "iyiyim" dedim, "sen nasılsın". "İyiyim, çok az kaldı" dedi "abla devrim olacak, seni çağıracağım, seni gezdireceğim devrim yaptığımız topraklarda". Ben çok seviniştim. çok ağlıyordum, mutluydum sesini duydum diye. "Abla" dedi "bıyıklarım yakışmış mı?" Şımarmasın diye söyleyememişim. (...) Biz iş görüşmesine gitmiştik babalar bizi aradılar, eve geldik. (...) Babamın sesini duydum, yok ya dedim, olamaz olamaz dedim, ölemez inanmıyorum, dedim. Ağıtlara başladım, kendimi o kadar yalnız hissettim ki o an, anlatamam. Annem bana dedi ki, "kızım senden bir şey istiyorum, şehit düştüyse git al getir, çatışımı yapalım, toprağını dökelim, duasını edelim, söz ver bana, ama onu getir ki rahat edeyim"... Söylediğim tek şey şu, demek ki Mustafa'lar Serkanlar olmazsa, bu devrim olmuyormuş. Ben gururluyum, devrime inandılar ve yaptılar. Te-

Harekete Geç İsyan Et Şiariyle Kadınlar En Ön Saflara!

Duyuyor musun? Ortadoğu'da köle pazarlarında zincirlere bağlanmış satışa çıkarılan kadınların dinmeyen acısını. Şengal'de dağlardan yükselen feryatları. Açlıkla sınanan, ölüm kalım savaşı veren kadınların, çocukların feryadını. Peki ya bilmeyeniniz var mı? Uğur'un, Ceylan'ın, Umur'un, Nihat'ın, Berkin'in gözü yaşlı analarının ağıtlarını. Soma'da, Ermenek'te ocaklarda sünen yaşamlara, oğullara, eşlere yakılan ağıtları. İşgalci, Siyonist katil İsrail devletinin, parka attığı bombalarla, 3 çocuğunu birden kurban veren annenin yakarışlarını.

Genç, yaşlı demeden kurdukları güzel ülkenin, IŞİD çetesi tarafından kana bulanması için savaşın kahramanı kadınları bilmeyeniniz var mı? Arin Mirxan'ın bıraktığı cesaret ve gülümsemeyi, özgürlük için kendini feda ettiğini görmeyeniniz var mı? Tanık olmayanınız var mı? Sınırı aşmak isteyen tek kadın olan Kader Ortakaya'nın bir kurşunla öldürüldüğüne. Her gün eşlerinin şiddetine, cinayetine maruz kalan, yitip giden yaşamlara.

Tarih boyu her türlü gericiğin ilk hedefi biz kadınlar olduk. Kadına yönelik şiddet, kadın cinayetleri ve katliamları politiktir. Bugün Ortadoğu'da yaymaya çalıştıkları kan

kokusuna kadınların feryatları, haykırışları, mücadele çığlıkları, isyanları karışmıştır.

Türkiye'de altı yaşında kız çocuğuyla evlenme sapıklığını yaymaya çalışan zihniyet, Tunus'ta ölü seviciğini, Mısır'da 4 eşliliği, Nijerya'da kız çocuklarını kaçırıp seks kölesi yapan, Irak'ta fetva yayımlayıp, kafa kesen zihniyetle aynıdır ve tesadüf değildir.

Ve şimdi dünya, son yüzyılda hiç olmadığı kadar dinci faşizmle karşı karşıya. İsraili kadın parlamenterin sözleri bunu somutlar nitelikte: "Bütün çocukları ve kadınları öldürün ki terörist olmasınlar, terörist doğurmasınlar".

Onlar da biliyor ki biz mücadele ettiğimiz kadar özgürüz. Katıldığımız toplumsal mücadeleler bizimle daha da büyür, Gezi Ayaklanmasından ve 6-8 Ekim Serhıldanına, Kobane'nin özgürleşmesine kadınların canlılığı, kararlılığı ve aktif şekilde mücadeleye katılımı olmasın yatar.

Madem ki kurtuluşumuz toplumsal kurtuluşla iç içe, biz kadınlar, 8 Mart'ı yaratan Newyork'ta yanarak ölümsüzleşen 110 doküma işçisi kadınlardan aldığımız güçle, Paris komününde barikatları terk etmeyerek cesaretin simgesi olan komünarlardan aldığımız cüretle, Zilanlardan, Beritanlardan, zindanlarda bedenlerini ölüm orucuna yatırmış Si-

EMEKÇİ KADINLAR

eka.emekcikadinar@gmail.com emekcikadinar.eka

bellerden, Aysunlardan aldığımız inançla, Arin'in kararlı feda ruhuyla 8 Mart'ı yaşantılarla zincirlerimizi kırdık geliyoruz. Türkiye ve Kürdistan'ın emekçi kadınlarının kaybedecek bir şeyi yoktur. Emekçi Kadınlar özgürlük için sokağa, eyleme, mücadeleye, özgürleşmeye. Harekete geçtik isyan ediyoruz şiariyle Kadınlar En Ön Saflara!

Emekçi Kadınlar (EKA)

Çıkmaz Sokak

Baştarafı 1. sayfada

Mitingi düzenleyenler, yani Alevi Derneklerin yöneticileri öyle diyorlar ve doğrudur. Yıllarca sıraladıkları talepler için mücadele ediyorlar. Bu kaçınıcı mitingdir bu talepler için yapılan, sayısını biz hatırlamıyoruz; belki kendileri de hatırlamıyorlar.

Peki sonuç? Bu şekilde ve bu talepler öne çıkarılarak yıllardır verilen mücadeleyle ne kadar yol alındı? Bir arpa boyu yol alındı

mı? Döne döne aynı talepler öne sürüldüğüne ve bunlar için mücadele edildiği söylendiğine göre ne yazık ki arpa boyu yol alınmış değil.

Kaç yıl bu mücadeleyi vererek geçirilmiş ise bir o kadar yıl daha aynı biçim ve taleplerle mücadele verilsin sonuç yine değişmeyecek. Kişinin yıllardır sonuç vermeyen bir mücadele biçiminden ve taleplerden oturup dersler, sonuçlar çıkarması gerekir.

Burjuva sınıfın kaşarlanmış politikacısı Demirel, bu tarz mücadeleyi biçimin sonuç alıcı olmayacağını, burjuva sınıf için bir şey ifade etmediğini alaycı bir üslupla "yollar yürümekle aşınmaz" diyerek ifade etmişti.

Sorun nerede? Sorun bu taleplerin, yani düzen içi düzenlemelerle sınırlı taleplerin başlıca mücadele hedefi olarak ileri sürülmesidir. Bu, yani reformlar uğruna mücadeleyi başa alma anlayışı, reformist hareketlerin Türkiye ve Kürdistan devrimci hareketinin

başına bela ettiği anlayıştır.

Öyle ki, bu reformist anlayış hiç bir eleştiri süzgecinden geçirilmeden; "doğruluğu" tartışılmaz biçimde kabul ediliyor. Sonuç ortada: Yıllardır mücadele ediliyor ve bir arpa boyu yol alınmıyor.

Reform taleplerinin başa alındığı; devrim ve iktidar mücadelesinden söz edilmediği bir anlayışla, değil mücadeleyi geliştirmek, en fazlasından kısır döngü içinde "dön baba dönelim" durumu söz konusu olabilir.

Doğrusu, reform talepleri yerine devrim ve iktidar hedefinin başa alınmasıdır. Aleviler, kendi eylemlerinde devrimi, iktidarı ele geçirme hedefini başa aldıklarında; burjuva hükümeti ve düzeni hedef tahtasına yerleştirdiklerinde yaratacakları hareket hem çok hızlı büyüyecek hem de sonuç olacaktır. Bugün başlı başına amaç haline getirdikleri talepler işte bu mücadelenin yan ürünleri ve büyük

alacağın ilk taksitleri olarak elde edilebilecektir.

Sözlerimizin kanıtı mı? Ders almak ve öğrenmek isteyenler için kanıttan bol şey yok. İşte Haziran Halk Ayaklanması. İşte 6-8 Ekim ayaklanması. Örneğin, temel sloganıyla hükümeti hedef alan Haziran Halk Ayaklanmasının iktidara nasıl geri adım attırıldığını; 6-8 Ekim Ayaklanmasını durdurmak için iktidarın Öcalan'ın ayağına kadar nasıl gittiğini ve yalvar yakar olduğunu hepimiz yaşamadık mı?

Sonuç almak isteyen, reformcu taleplerle değil, devrimci taleplerle, devrim ve iktidar hedefini en başa alarak hareket etmelidir. Yoksa tıpkı dünkü ve önceki tüm mitingler gibi on binlerce insan toplanır bir süre yürür, arkasından hiç bir etki yaratmadan evine döner.

Aleviler Laik Bilimsel Anadilde Eğitim İçin Kadıköy'de

Alevi kurumların çağrısıyla "Eşit Demokratik Yurttaşlık Hakkı Ve Zorunlu Din Derslerinin Kaldırılması" için binler Kadıköy'de buluştu. Gerici eğitim sistemi ve inancın yerleştirilme politikalarına karşı "sivil itaatsizlik" eylemi başlatılarak, 13 Şubat'ta öğrencilere okulları boykot ederek derse girmeme, öğretmenlere ise grev çağrısı yapıldı.

"Eşit Demokratik Yurttaşlık Hakkı, Laik, Bilimsel, Anadilde Eğitim ve Demokratik Yaşam" talepleriyle Kadıköy'de "Dayanışma ve Birlik" mitingi düzenlendi. Bir çok şehirden Alevi Dernekleri ve kuruluşları, demokratik kitle örgütleri, sendikalar, sosyalist çevreler, sanatçılar... Kadıköy'de bir araya geldi.

Alevilerin taleplerine destek olmak için Mücadele Birliği Platformu ve Devrimci Öğrenci Birliği'nin de aralarında olduğu devrimci örgütler ve gençlik örgütlerinin kitlesel katılım sağladığı mitingde direnişte olan Maltepe Hastanesi işçileri, Dora Otel İşçileri başta olmak üzere işçiler de kitlesel olarak mitingde yer aldılar.

Miting alanı olan Kadıköy İskele Meydanı'na Haydarpaşa Numune Hastanesi ve Söğütli Çeşme Caddesi'nden olmak üzere iki koldan kortejler oluşturularak yürüyüşle gelindi.

Haydarpaşa Numune Hastanesi önünde toplanan HDP ve HDK, KESK, TMMOB, DHF ve ÜİDER ve bazı yöre dernekleri örgütleri Kadıköy İskele Meydanı'na yürüdü. Eğitim-Sen üyelerinin kitlesel katıldıkları KESK kortejinde "Laik, Demokratik, Bilimsel, Anadilde Eğitim, Demokratik Yaşam İçin 13 Şubat'ta Boykotu Destekliyoruz, İş Brakıyoruz" pankartı aç-

arak sık sık Laik bilimsel ve anadilde eğitim taleplerini ve zorunlu din dersinin kaldırılması taleplerini dile getirdiler.

HDP-HDK kortejinde ise "İnançların Özgürlüğü, Halkların Kardeşliği" yazılı pankart açılarak sık sık, farklı dil ve inançlara Kültür Derneği ve Alevi Bektaşî Federasyonu pankartları yer aldı. PSAKD'ye bağlı şubelerin katılımının yoğun olduğu mitingde, Dersim Dernekleri Federasyonu ile yöre dernekleri de yer aldı. PSAKD Derneği Erzincan Şubesi, kısa bir süre önce tutuklanan dernek yöneticisi Hasan Sarıtaş'a özgürlük talebini bir pankart ile alana taşıırken, Alevi dernekleri "Cemevleri ibadethane, Madımak müze olsun", "Zorunlu din dersleri kaldırılсын" yazılı pankart ve dövizler taşıdı.

Söğütlüçeşme yürüyüş kolunda ise Mücadele Birliği Platformu "Her Yerde Devrimci Eylem Her Adımda İktidar Hedefi", Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) "Demokratik Lise, Özerk-Demokratik Üniversite, Bilimsel Anadilde Eğitim" pankartlarıyla katılırken sık sık "Demokratik Bilimsel Anadilde Eğitim Sosyalizmde", "Yaşasın Halkla-

la Mücadele Birliği", "Özerk Demokratik Bilimsel Anadilde Eğitim Sosyalizmle Gelecek" sloganları atıldı ve bu şiarları anlatan bildiriler yaygın olarak dağıtıldı. Söğütlüçeşme yürüyüş kolunda Halkevleri, Liseli Genç Umut, EMEP, Emek Gençliği, Birleşik Haziran Hareketi, Öğrenci Kolektifi, FKF, Kaldıraç, AKADER, Partizan, BDSP, DÖB ve Sürekli Devrim Hareketi yer alırken Alevi örgütleri, yöresel Alevi dernekleri ve örgütlenmelerinin yoğun olarak katıldıkları kortej oldu. Bu kolda Beşiktaş Çarşısı ile Fenerbahçe Sol Açık ve Galatasaray Tek Yumruk taraftarları da bu koldan yürüdü.

Kortejlerin Kadıköy İskele Meydanı'na ulaşmasının ardından Sivas, Maraş, Gazi Mahallesi, Gezi Ayaklanması ve Kobane'de ölümsüzleşenler devrimciler, Soma, Ermenek, Torunlar inşaat gibi iş cinayetlerinde yaşamını yitirenler için bir dakikalık saygı duruşunda bulunularak Kobane ve Rojava devrimi selamlandı. Mitingte direnişteki işçiler ve grevdeki metal işçileri se-

dececeğini ifade ederek zorunlu din derslerinin derhal kaldırılmasını istedi.

"AKP'nin karanlığı bizi teslim alamayacak. Yezit'e biat etmeyen Hüseyin gibi bugün bizler de bu zulmün karşısında asla diz çökmeyeceğiz, boyun eğmeyeceğiz" diyen Gümüş, AKP'nin yasaklarına ve baskılarına boyun eğmeyeceklerini söyleyerek eşit yurttaşlık hakkı ve laik,

demokratik, bilimsel anadilde eğitim için ise başta Diyanet Bakanlığı'nın kaldırılması gerektiğini ve Alevilere eşit yurttaşlık hakkı ve inanç özgürlüğünün tanınması gerektiğini belirten Gümüş, 13 Şubat'ta öğrencilerin dersleri boykot edeceklerini ve eğitim emekçilerinin de grevde olacaklarını ifade etti.

Diyanet'in kaldırılmasını, eğitimin laik hale getirilmesini ve Alevilerin eşit yurttaşlık haklarının tanınmasını isteyen Gümüş, 13 Şubat'ta derslerin boykot edeceklerini duyurdu.

Eğitim-Sen Genel Başkanı Kamuran Karaca ise konuşmasında eğitimde ve toplumda gericiliğe karşı alanlarda bir araya geldiklerini ve gericiliğe karşı, laik, bilimsel, anadilde eğitim istediklerini ve bunun için mücadeleyi sürdüreceklerini ifade etti.

AKP iktidarının adım adım eğitimi gericileştirdiğini ve kendi gerici ideolojilerine göre bir arka bahçe yaratmaya çalıştığını söyleyen Karaca, okullarda zorla mescitler açıldığını, yasaların, yönetmeliklerin değiştirilerek okulların ibadethaneye çevrilmeğe olduğunu ifade etti ve eğitim emek-

çileri olarak çağdaş eğitimden asla vazgeçmeyeceklerini belirtti.

Karaca, 19. MEB Şurası'nda alınan kararların hayata geçirilmesine de izin vermeyeceklerini ve 13 Şubat'ta grev yaparak bilimsel eğitime sahip çıkacaklarını belirterek, öğrenci ve velileri okulları boykotta öğretmenleri ise greve çağırıldıklarını ve imza kampanyası başlatacaklarını belirterek sözlerini tamamladı.

Alevi Dernekleri Federasyonu Genel Başkanı Rıza Eroğlu, zorunlu din dersinin ne İslam'da ne de başka bir dinde yer almadığını ifade ederken Cemevlerinin yasal olması gerektiğini söyleyen Eroğlu, dincî, ırkçı, tek mezhepçi hükümetin Alevilerin gerek inanç özgürlüğü gerekse de eğitime yönelik talepleri başta olmak üzere tüm taleplerini reddettiğini belirtti.

Alevi Vakıfları Federasyonu Remiz Akbulut, Alevilerin sosyal, kültürel ve inançları konusunda hep zorluklarla karşılaştıklarını ifade ederek Alevilerin, Sunnilerin, Kürtlerin, farklı ulusal ve etnik toplulukların eşitlik, özgürlük, demokrasi ve eşit yurttaşlık hakkı için bugün Kadıköy'de toplandığını belirtti. Akbulut'un Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı "sayın" sözcüğüyle hitap etmesi ise kitle tarafından büyük tepkiyle karşılanarak uzun süre ıslık ve yuhalamalarla protesto edilmesine neden olurken "Hırsız, Katil Tayyip" sloganları atıldı.

Alevi mitingine Mehmet Ayvaltaş'ın ve Berkin Elvan'ın ailesi de katıldı. Mehmet Ayvaltaş'ın babası Ali Ayvaltaş, tüm Gezi Ayaklanmasında ölenleri anarak "Tüm şehitlerimizin Mehmetim'in, Fadime'nin hesabını AKP'den mutlaka soracağız" diyerek bunun için tüm emekçilerin parçalanmadan bir arada dur-

maları gerektiğini belirtti.

Mitingin ortak basın açıklamasını ise ABF Genel Başkan Yardımcısı Baki Düzgün okudu. Siyasi iktidarın toplumu tekçi bir zihniyetle düzenlemek istediğini söyleyen Düzgün, 12 yıldır işçilerin, emekçilerin, kadınların tüm ezilen güçlerin talepleri görmezden geldiğini söyleyerek çok inançlı, çok kültürlü Türkiye halkları olarak iktidara karşı mücadeleyi kesintisiz sürdüreceklerini belirtti. dedi. Zorunlu din dersine karşı AİHM kararının uygulanmasını isteyen Düzgün, Aleviler olarak imam da hatip de olmayacaklarını, dinde zorlama yoktur diyenlerin ise öğrencilere baskı yaptığını ve zorunlu din dersleri konulduğunu, bunun bir zulüm ve işkence olduğunu söyledi.

"Laiklik, eşitlikçi, demokratik, anadilde eğitimi güvence altına almayı gerektirmektedir" diyen Düzgün, eğitimin tek başına laik olmasının yeterli olmadığını çünkü tarihin katliamlar, asimilasyonlarla dolu olduğunu ve bugün de halen Alevilerin ve farklı etnik kimlikten toplulukların bunlarla mücadele etmek zorunda olduklarını söyleyerek "İnsanların dili, rengi ne olursa olsun, eşit yurttaşlık hakkı, laik, demokratik ve anadilde eğitim talep ediyoruz ve bunu hep birlikte başaracağız" dedi.

Son olarak söz alan Erzincan Pir Sultan Abdal Kültür Derneği yöneticisi yaptığı konuşmada geçtiğimiz günlerde tutuklanan Hasan Sırtaş'ın serbest bırakılmasını istedi, "Hasan'ın suçu Alevi olmak" diyerek 11 gündür Sırtaş için açık grevde olduklarını ve Sırtaş'ın serbest kalıncaya kadar eylemlerini sürdüreceklerini söyledi.

Lise öğrencileri Buket Kaya ve Can Karakurt ise tüm liselileri 13 Şubat'ta okullarını boykot etmeye çağırdı. Konuşmalarından Alevi sanatçılar deyişler ve yöresel ezgilerini seslendirdiler. Alevi sanatçıların ardından Grup Agire Jiyan sahne aldı.

Ortadoğu'da Bir Savaş Ve Karşı Devrim Odağı

Taylan Işık

Türk Hava Yolları (THY) bir açıklama yapıyor ve Yemen'in güney kentlerinden birine Aden'e artık günlük sefer yapacağını ilan ediyor.

İlk bakışta yadırganacak bir durum yok gibi görünüyor. Normal bir ticari girişim ve sivil havacılık alanında bir şirketin kendini büyütmesi gibi son derece doğal bir durum diyebilir insan.

Yine de şüphe uyandırıcı yanları var. Yemen, hergün uçak dolusu insanın Türkiye'ye geldiği ve yine uçak dolusu insanın Türkiye'den gittiği bir ülke miydi? Ne zamandan beri Yemen-Türkiye ilişkileri bu derece gelişmişti?

Meraka son veren açıklama Yemen'den geldi. Yemen'de savaşan taraflardan biri, Türkiye'nin Suriye'de savaşan çetelerin elemanlarını Yemen'e uçaklarla taşıyacağı açıklaması yapıverdi.

Açıklama Yemen'deki son gelişmelerle birlikte ele alındığında daha bir anlam kazanıyor. THY'nin açıklamayı yaptığı günlerde İran'ın desteklediği Husi grubu Yemen'de iktidarı ele geçirmek üzereydi. Türkiye-Katar-Suudi Arabistan ve bir takım emperyalist devletlerin desteklediği iktidarın yıkılması eli kulağında bir durumdu.

Türkiye'nin olayın ne kadar içinde olduğunu anlatacak bir diğer gelişme, Husi grubun iktidara el koyacağını, Türkiye'nin saat farkıyla bilmesi oldu. Türkiye, Husi grubun iktidara el koymasından sadece saatler öncesinde kendi yurttaşlarına "Yemen'i terk edin" çağrısı yaptı. MİT, bu sefer iyi çalışmıştı.

Başka bir ülkedeki silahlı çetelere silah taşımak, onları silahlandırmak, bunun için THY dahil akla gelebilecek her aracı kullanmak, Türkiye'nin dış politikasının temel taşlarından biriydi. Somali'deki dinci faşist çetelere THY ile silah taşıdığı ses kayıtlarıyla kanıtlandı.

Suriye'deki dinci faşist çetelere tırlar dolusu silah taşıdığı, hem ses kayıtlarıyla hem de mahkeme tutanaklarıyla kanıtlandı. Yemen açıklarında kaçak silah dolu yakalanan gemilerin büyük kısmının Türkiye'ye ait olduğu ortaya çıktı. Libya ve Mısır, dinci faşist çeteleri silahlandırıyor diye Türkiye ile diplomatik ilişkileri kesme noktasına geldiler.

İnsan yakıp kafa kesen dinci faşist çeteleri Kobani'ye salan; zaferden emin olunca "Kobani düştü düşecek" diye sevincini gizleme ihtiyacı duymayan yine Türkiye idi. Liste uzatılabilir.

Ancak bu kadarı bile, Türkiye'nin Ortadoğu'da nasıl bir karşı-devrim odağı, dinci faşist çetelerin kümelenme ve Ortadoğu -hatta dünya demek lazım- çapında faaliyet yürüttükleri merkez haline geldiğini göstermeye yeter. İstanbul ve başka kentlerden başta Mısır olmak üzere, çeşitli Arap ülkelerine yönelik dinci faşist televizyon yayınları buna bir örnektir.

Türkiye'nin özellikle ve öncelikle Ortadoğu'da, Somali'den Suriye'ye; Irak'tan Mısır ve Yemen'e kadar, dinci faşist ihraç eden, halklara büyük acılar veren her girişimin arkasında duran bir devlet olduğu çok açık.

Yeni bir durum değil. Türkiye kendi bölgesinde ve dünyanın çok farklı noktalarında her zaman gericiğin, karşı-devrimin hamisi oldu; her zaman komünizme karşı, karşı-devrimci girişimlerin içinde yer aldı. Yeni olan durum, bu politikanın vardığı boyutlardı.

Türkiye, bu konuda tüm frenlerini boşaltmış yokuş aşağı giden bir araç gibidir. Artık ne icraatlarını ne de amaçlarını gizleme ihtiyacı duyuyor.

Bu değişikliğin bir açıklaması olmalı. Kolay olduğu için, pek çok çevre, kişi ya da kesim bunu AKP ile; onun başındaki kişi ile açıklamaya çalışıyor. Kişilerin ya da partilerin belli bir rolü olmakla birlikte, bir sınıfın egemenliğinde bu derece belirleyici rolü onlara yüklemek, doğru ve bilimsel değildir.

Bunun açıklaması sınıf savaşında ve bu savaşın gelmiş olduğu düzeydedir.

Türkiye, uzun on yıllardır bir iç savaşın ya da iç savaşa yakın bir sınıf savaşının içindedir. Haziran Halk Ayaklanması, Kürt halkının özgürlük savaşı ve en son 6-8 Ekim Ayaklanması, devrimin bu topraklarda ne kadar güncel olduğunu, devrimci durumun ne derece olgunlaşmış olduğunu ortaya koydu.

Tekelci sermaye sınıfı ve emperyalistler, burjuva düzenin bu topraklarda ayakta kalmasının ve sürdürülmesinin tek yolunun Türkiye'yi tam bir karşı-devrim merkezi haline dönüştürmekten geçtiğini görüyorlar.

Ne AKP ne de onun başı, tekelci sermaye sınıfına ve emperyalist güçlere rağmen Türkiye'yi dinci faşistlerin cirat attığı topraklara dönüştürmüş değil. Yapılan her şey, ufak tefek itilaf lar ya da ayrılıklar olsa da, temelde tek elci sermaye sınıfının ve emperyalistlerin ya onayı ya da göz yummalarıyla gerçekleşiyor.

Bunun anlamı açık: Bu karşı-devrim ve savaş odağını yıkmak işçi sınıfının ve tüm devrimci güçlerin acil bir görevi haline gelmiştir.

Ayaklanma ve isyanların ardı sıra ortaya çıktıkları bir ortamda bu görevin yerine getirilmesi hem mümkün hem de kaçınılmaz.

Onbinlerce Metal İşçisi Grevde

10 kent, 38 fabrika, 15 bin metal işçisi, patronların sendikası MESS'in dayatmalarına karşı greve çıktı.

(başlangıcı 1. sayfada)

Gebze'de Cengiz Metal, Sarkuysan ve Kromaçelik işçileri fabrika önünde toplandı, Çayırova işçileri ile buluşarak Gebze Meydanı'na doğru sloganlarla yolu kapatarak yürüyüş geçtiler.

İstanbul'da Ejot Tezmaç'ta, Bağcılar Paksan'da da metal işçileri grev pankartını astı, direnişteki Ülker işçileri Paksan işçilerinin yanına giderek onları yalnız bırakmadı. Ülker işçileri ardından Ejot Tezmaç'a desteğe gitti.

Bilecik Demisaş'ta da işçilerin büyük grevi başladı, işçiler "Bitti dedikleri işçi sınıfı işte burada" diyerek grev önlüğünü giydi ve "Grev Halayı"na başladı. İzmir Mahle'de işçiler grev pankartını astı; Mersin/Çimsetaş'ta da grev başladı.

İstanbul'da DİSK yönetimi, sabah saatlerinde Birleşik Metal İş Sendikası önünde buluşarak, Gebze'de greve çıkan Cengiz Metal Fabrikası önünde işçilerle buluştu. Burada Birleşik Metal-İs Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu konuşma yaptı, işçiler "Türk Metal'i ezdik sıra MESS'te" ve "Kahrolsun sarı sendikacilik" sloganları attı.

Mücadele Birliği de, sabah erken saatlerde Birleşik Metal İş Sendikası önünde buluşarak Gebze'de Cengiz Metal işçilerinin yanında yerlerini aldılar. Saat 11.00 civarında

biri Cengiz Metal'den de Gebze Meydan'a doğru sloganlarla 3 ayı koldan fabrikalarından çıkan işçiler yürüyüşe geçmiş oldu. Meydanda buluşan işçiler yapılar konuşmalarından halaylar çekti.

Bakanlar Kurulu Grevi Ertelemedi

Onbinlerce metal işçisinin greve çıkması, üretimi durdurmanın yanı sıra işçi sınıfının o koca gövdesiyle alanları büyük coşkuyla doldurması, sermaye sınıfını hızla önlem almaya sevketti.

Birleşik Metal-İş Sendikası'nın başlattığı grev, bir gün sonra "milli güvenliği bozucu" nitelikte olduğu iddiasıyla yasaklandı.

Birleşik Metal İş Sendikası üyesi metal işçilerinin grevi Bakanlar Kurulu kararıyla "Milli Güvenliği Bozucu" olduğu iddiasıyla yasaklandı. 60 gün süreyle alınan erteleme kararı resmi gazetede yayınlandı.

Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu, kararı

günü görüşmelere göre greve devam edip etmeyeceklerine karar vereceklerini açıkladı.

Grevin yasaklanma haberi geldiğinde ardından İstanbul Ejot Tezmaç ve Paksan fabrikaları işçileri arasında oylama yaparak "işgal" kararını açıkladı. Onları Bilecik Demisaş işçileri ve Mersin Çimsetaş işçileri izledi.

met verdiğini açıkça kanıtlamıştır." diyen Birleşik Metal İş, işçilerin grevini engelleyerek işyerlerine barış gelmeyeceğini söyledi.

DİSK, KESK, TMMOB, TTB genel başkanları da sabah saatlerinde bir toplantı yaparak "AKP hükümetinin yasakçı, anti-demokratik kararlarına karşı susmayacak, hakları-

İşçiler kendilerini fabrikalara kapatırken, çok sayıda işçi, emekçi, öğrenci ve emek dostu da ilk saatlerden itibaren işçilerin yanında yerlerini aldılar.

Geceyi fabrikalarda geçiren işçiler, günün ilk ışıklarıyla fabrika önlerinde yerlerini aldılar. Halaylar, sloganlar ve gelenlerle sohbet ederek grevi tartıştılar.

2 Şubat günü açıklama yapan DİSK Birleşik Metal İş Sendikası, Danıştay'a yürütmenin durdurulması için dava açacağını duyurdu. "Bakanlar Kurulunun bu kararı 'milli güvenlik' denilen şeyin gerçekte sermayenin güvenliğinden başka bir şey olmadığını ve Bakanlar Kurulunun gerçekte sermayenin bir kurulu olarak hiz-

mızı savunacağız!" dedi. Konfederasyonlar, 3 Şubat Salı günü grev kararı alınan işyerlerindeki metal işçilerinin de katılımıyla iş çıkışlarında, bölgelerdeki AKP il binalarının önüne kitlesel yürüyüşler düzenlenerek basın açıklamaları yapacağını duyurdu ve pek çok merkezde AKP binalarına yürüdü işçiler.

Bunların yanı sıra fabrikalarda işçiler işbaşı yapma dahi, üretimi yavaşlatma, geç işbaşı yapma ya da mesaiye kalmama eylemleri yaptı. Demisaş, Ejot Tezmaç ve Paksan fabrikalarında da işçiler işbaşı yapacaklarını, ancak üretime başlamayacaklarını açıkladılar.

Ve Çeliğe Su Verildi!

İzmir Gazemir'de Ege Serbest Bölge'de bulunan Mahle Fabrikasında çalışan metal işçileri, 29 Ocak günü saat 08.30'da fabrikanın tüm girişlerine grev kararını bildiren pankartlar astılar.

Serbest bölgenin girişinde bir araya gelen işçiler araçlarla fabrika önüne geçtiler.

Fabrikada önünde sık sık "Fabrikalar Mess'e Mezar Olacak", "Mess Mess Şaşırmaya Sabırımızı Taşıyama", "Direnişin Simgesi Mahle İşçisi", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Direne Direne Kazanacağız", "Açlıktan Ölmeyiz Biz Bu Yoldan Dönmeyiz" sloganları atıldı.

Sloganların ardından okunan basın metninde "Bu fabrikalarda çalışan işçilerin karşılığı ödenmeyen emekleri, sermayenin kârlarının, devletin vergilerinin kaynağını oluşturuyor. Onlar büyüyüp zenginleşirken, işçiler sürekli yoksullaşiyor. Yılmayacağız, teslim olmayacağız. Biz haklıyız ve haklı olduğumuz için kazanacağız. Haklıyız çünkü emeğimizin karşılığını istiyoruz. Haklıyız çünkü sömürülüyoruz. Yaşasın onurlu grevimiz!" dendi.

Basın açıklamasının ardından DİSK dönem sözcüsü Memiş Sarı yaptığı konuşmada "Metal işçisi çelik yumrukludur. Bugün yağın yağmurla birlikte gelen bu grevde metal işçisinin çelik yumruğuna su verildi. Çelik aldığı suyu unutmayacak ve bu çelik kırılmayacak" dedi.

Konuşmaların ardından işyerindeki grev gözcülerinin isimleri okundu ve grev gözcüsü önlükleri verildi. Eylem fabrikadaki tüm kapılara "Bu İşyerinde Grev Var" pankartının asılmasıyla ve işçilerin coşkulu halaylarıyla sona erdi.

Mücadele Birliği İzmir

Çiğli Schneider'da "Grev Yok"

İzmir Çiğli Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Schneider Elektrik fabrikasında çalışan metal işçileri, 29 Ocak günü saat 15.30'da fabrikanın tüm girişlerine grev kararını bildiren pankartlar astılar. Grev kararını bildiren pankartların asılmasıyla halaylar da başladı.

Fabrika önünde sık sık "Fabrikalar Mess'e Mezar Olacak", "Mess Mess Şaşırmaya Sabırımızı Taşıyama", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Direne Direne Kazanacağız", "Açlıktan Ölmeyiz Biz Bu Yoldan Dönmeyiz", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak" sloganları atıldı. Basın metninin okunacağı sırada yapılan

açıklamayla Schneider patronunun sendikanın şartlarını kabul ettiği ve sözleşmenin imzalanacağını duyuruldu.

Bunun üzerine eylem işçilerin coşkulu halaylarıyla sona erdi.

Mücadele Birliği İzmir

"Biz İşgalden Yanayız"

30 Ocak günü, fabrika işgali yapan Paksan işçilerini ziyaret ettik.

İlk gittiğimizde fabrikada toplantı halinde olan işçiler "İşgal, Grev, Direniş", "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Paksan MESS'e Mezar Olacak", "Açlıktan Ölmeyiz Biz Bu Yoldan Dönmeyiz" sloganları eşliğinde çadıra geldiler.

Ardından Birleşik Metal-İş İstanbul 2 Nolu Şube Başkanı yaptığı açıklamada devlet tarafından alınan yasaklama kararını tanımadıklarını, yarın, 31 Ocak Cumartesi günü saat 14.00'da yapacakları toplantıya kadar çadırdan ayrılmayacaklarını duyurdu.

İşçilerle yaptığımız sohbetlerde işçiler, kendilerinin aslında işgalden yana oldukları söylüyorlar.

İşçilerin direniş çadırında tuttıkları nöbet, halay ve sohbetler eşliğinde devam ediyor.

Paksan İşçileri Kazandı

Grevlerinin yasaklanmasının ardından işbaşı yapmayan, 2,5 gün boyunca fabrikayı işgal eden, işbaşı yapmaları gereken Pazartesi gününden itibaren de şalteri açmayan Paksan işçileri, patronla yapılan görüşmeler sonrasında 2 yıllık protokol anlaşmasına vardı ve üretime başladı.

4 Şubat günü patronla sözlü mutabakata varan Birleşik Metal İş İstanbul 2 Nolu Şube, teknik hazırlıktan sonra 2 yıllık protokole imza atacak. İşçiler, ilk 6 ay için seyyanen, saat ücreti 10 liranın altında olan işçilere net 190 TL, saat ücreti 10 liranın üzerinde olan işçilere net 175 TL zam; ikinci, üçüncü ve dördüncü 6 ay için ise enflasyon oranının üzerine yüzde 2 zam alacaklar.

Ejot fabrikasında ise, üretim yapmayan işçileri patron, "25. maddeden tazminatı işten atma" k istiyor. Ejot işçileri buna karşılık üretmeme kararlılığını sürdürüyor.

Metal İşçileri: "Biz Bu Yoldan Dönmemiz"

DİSK Birleşik Metal İş Sendikası üyesi 15 bin işçinin 29 Ocak'ta başlattığı grevin hükümet tarafından "millî güvenliği tehlikeye soktuğu" gerekçesiyle yasaklanmasını kabul etmeyen metal işçileri grevi sürdürüyor.

DİSK Birleşik Metal İş Sendikası'nın çağrısıyla 3 Şubat günü Isuzu, Çayrova Boru, Yücel Boru (Gebze Dörtyol, Osmaniye) Kroman, Sarkuysan, Arpek, Cengiz Makina, Ejot, Çimsataş, Demisaş, Mahle Konya, Mahle İzmir, Prysmian Kablo olmak üzere 16 fabrikanın metal işçisi yürüyüşlerle hükümetin yasağını protesto etti.

İstanbul'da saat 18.00'de toplanan Birleşik Metal-İş üyesi binlerce metal işçisi, sendika pankartları ve bayraklarıyla Kartal AKP İlçe Binasına yürüyüş düzenledi. Eyleme DİSK, KESK, TMMOB, TTB ve devrimci örgütler de kitlesel katılım sağladılar. Yürüyüş boyunca "Fabrikalar MESS'e Mezar Olacak", "Grev Haktır Yasaklanamaz", "Metal İşçisi Köle Değildir", "MESS MESS Şaşırma Sabrımızı Şaşırma" sloganları, alkış ve ıslıklarla yürünerek hükümetin darbe

dönemi uygulaması olan grev yasağı protesto edildi.

Metal işçilerinin öne Kartal AKP İlçe Binası önünde çevik kuvvet, TOMA ve akrep barikatıyla kesildi. Burada basın açıklaması yapıldı. Birleşik Metal İş Sendikası'nın genel sekreteri Selçuk Gökteş basın açıklaması yaptı.

Metal grevinin ertesi günü Bakanlar Kurulu kararıyla grevin yasaklanmasının Türkiye'de demokrasinin olmadığını gösterdiği ve hükümetin grev işçilerinin grev oylama sandıklarında, grev meydanlarında ortaya çıkan iradesine karşı yapılan yasaklama-

nın adının darbe olduğunu söyledi. Fabrikalarda yapılan oylamalarda yüzde yüzleri aşan "greve evet" oylarının, sendikalı olmayan çalışanların, beyaz yakalıların da grev iradesini ortaya koyması karşısında patronların örgütü MESS ve sarı sendikaların paniğe kapıldıklarını ve hükümeti greve çağırıldıklarını ve Bakanlar Kurulu'nun bu çağrı üzerine karar aldığını belirten Gökteş, yaşananların sadece metal işçilerine değil tüm işçi sınıfına karşı bir darbe olduğunu ifade etti.

Daha önce cam, maden, lastik işkolunda da grevlerin yasaklandığını söyleyen Gökteş, hükümetin

MESS ve sarı sendikaların Birleşik Metal İş üyesi metal işçisinden korkmakta haksız olmadığını metal grevleri başladığı anda 5 işletmenin 8 fabrikasının MESS'ten koşturduğunu belirterek, sarı sendikaların esaretindeki işçiler için umut verici gelişmelerin yaşandığını grevin sürmesi halinde de bu kopuşların devamının geleceğini, AKP iktidarının bu darbe ile MESS'i ve sarı sendikaları kurtarmayı hedeflediğini belirtti.

Gökteş sözlerini şöyle sürdürdü:

"Bizler emek ve meslek örgütleri olarak metal işçilerinin işyerlerinde ve sokakta yürüteceği meşru mücadeleyi kendi mücadelemiz olarak görüyoruz. İşçi sınıfına yapılan bu darbeye karşı gün birlik mücadelesine dayanışma günüdür ve Birleşik Metal İş sendikası üyesi metal işçileri asla yalnız yürümecekler." Gökteş'in ardından KES, TMMOB, TTB adına Hüseyin Demirdizen de metal işçilerinin grevini desteklediklerini ve metal işçileriyle dayanışma içinde olacağını belirterek hükümetin darbe zihniyetiyle grevi yasaklamasına tepkilerini dile getirdi.

Ejot Fabrikasında bir işçi:

"Biz işçiler greve çıkma kararı aldık. Sendikamız da bizim kararımıza destek verdi, greve çıktık. İşçilerle konuşuk fabrikayı işgal edelim diye. Fabrikayı işgal ettik. 85 işçi ve 10 beyaz önlüklü bizimle beraber greve destek verdiler.

Biz greve çıktık, daha sonra ailelerimiz de bizim haklı davamızda bize destek verdiler, onlar da bi-

zimle nöbet çadırında beklediler. Ailelerimizin desteği bizi daha da güçlendirdi.

Fabrikamızın desteği çok güzeldi. Bize yemek getirenler, çay getirenler oldu, kek poğaç. Mahalle halkına sonsuz teşekkür ederiz. Bir amca da ziyarete geldi, o da başka fabrikada çalışıyor. Biz işçiler kararlıyız, haklarımızı alacağız."

"Asla Teslim Olmayacağız!"

İzmir'de Metal İşçileri grevin yasaklanmasını protesto etti. Saat 16.00'da Birleşik Metal İş Sendikası önünde toplanan işçiler AKP binasının bulunduğu Basmane Meydanına yürüdüler. Yürüyüş esnasında sık sık "Asla Teslim Olmayacağız", "Yılgınlık Yok Direniş Var", "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz", "Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak", "Zafer Savaşan İşçilerle Gelecek" sloganları atıldı.

Basmane Meydanına gelindiğinde okunan basın metninde "Metal işçileri insanca yaşamak ve insanca çalışmak için grev kararı aldılar. Grevleri yasaklayan hükümet, işçileri insan yerine koymamıştır. Metal işçileri, sermayenin sömürsünü sınırlandırmak için greve çıktılar. Grevleri yasaklayan hükümet sermayenin sömürsünden yana olduğunu göstermiştir. Metal işçileri çocukları yani gelecekleri için greve çıktılar. Grevleri yasaklayan hükümet çocuklarımızın daha iyi yaşamasına karşı olduğunu ortaya koymuştur. Grevimizi yasaklayarak mücadelemizi engelleyeceklerini sananlar yanıldıklarını gördüler. İşverenleri, MESS'i, hükümeti, yargıyı uyarıyoruz. Bir karşı çıkış varsa önce onu anlamaya çalışacaksınız. Bastırmaya kalktığımızda altında kalırsınız. Asla teslim olmayacağız! Asla yılgınlığa kapılmayacağız! Büyük bir kavganın neferleriyiz! Yaşasın işçilerin birliği!" dendi. Eylem yine sloganlar ve şarkılarla sona erdi.

Metal İşçisinin Mücadelesi Hepimizin Mücadelesidir

10 kent, 38 fabrika, 15 bin metal işçisi, patronların sendikası MESS'in dayatmalarına karşı insanca çalışmak, insanca yaşamak ve çocuklarının geleceği için 29 Ocak'ta greve çıktı.

Emekçi Sarıgazi halkı, metal işçilerini yalnız bırakmayarak 31 günü saat 19.00'de bir yürüyüşle selamladılar. Kitle ara sokaklara girip ajitasyonlar, sloganlar, ıslık ve zılgıtlarıyla Sarıgazi emekçilerini

sokağa davet ettiler.

Derya Market önünde bekleyen grup, halkın da katılımıyla daha kitlesel olarak yeniden merkeze doğru yürüyüşe geçti. "Metal İşçisi Yalnız Değildir", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam!", "Yaşamın İşçilerin Mücadele Birliği" sloganları sık sık atıldı. Ajitasyon konuşmalarında "hükümet işçilerin yanında değil patronların yanında olduğunu bir kez

daha göstererek metal grevini yasakladı. Görünen o ki işçilerin ve emekçilerin en küçük hak talebi ulusun güvenliği değil sermayeyi ve hükümeti ciddi bir şekilde rahatsız etmektedir. Hükümet toplumun her kesimi üzerinde baskı uygulamaktadır. Emekten yana olan bütün kesimleri bu yasaklamaya karşı mücadele etmeye çağırıyoruz: Metal işçisinin mücadelesi hepimizin mücadelesidir diyoruz." denildi.

Sarıgazi'nin emekçi halkı, Derya Marketin önünden başladıkları yürüyüşle Sarıgazi Merkeze ulaştılar. İlk önce saygı duruşunda bulunuldu ve basın açıklaması okundu. Basın açıklamasından sonra kitle, alkış ve zılgıtlarla dağıldı

Çocuklarla İşgal

31 Ocak Cumartesi günü DÖB'lü öğrenciler olarak Ejot Tezmac Fabrikasını işgal eden ve greve çıkan metal işçilerinin grevini ziyaret ettik.

Grev çadırına çocuklarıyla birlikte gelen işçiler vardı. Zaman zaman atılan "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Fabrikalar Mess'e Mezar Olacak!", "İşçilerin Birliği Sermayeyi Ye-

necek" sloganları ve çekilen halaylar ile grev alanı canlanıyordu.

Fabrikanın arka ve ön taraflarına grev çadırları kurulmuştu. İşçiler ile sohbet ettiğimizde bir hayli kararlılardı. O saatlerde sendika temsilcileri toplantıdaydı. İşçiler sabırsızlıkla toplantı kararının çıkmasını bekliyorlardı...

Metal İşçilerinden L20 Protestosu

Grevleri yasaklanan Birleşik Metal-İş üyesi işçiler L-20 toplantısının yapıldığı Riksoz Oteli önünde 4 Şubat günü eylem yaparak yasaklamayı protesto ettiler.

Başbakan Yardımcısı Ali Babacan, Türk-İş, DİSK ve Hak-İş başkanları ve bu konfederasyonlara bağlı sendika başkanlarının katıldığı L-20 toplantısının yapıldığı Riksoz Oteli önünde Birleşik Metal-İş üyesi işçiler "Direne Direne Kazanacağız", "Metal İşçisi Köle Değildir", "Direne Direne Direnişle Zafere", "MESS Şaşırma Sabrımızı Taşırma", "Fabrikalar MESS'e Mezar Olacak" sloganları atarak metal grevinin ertelenmesini protesto etti.

Sendika Başkanı Serdaroğlu burada basın açıklamasını okudu ve neden greve gittiklerini ve hükümetin patronların emrine göre hukuksuz ve keyfi olarak, şekil esasına bile uymadan erteleme kararı aldıklarını ve bu haksızlık-hukuksuz kararı Danıştay'a taşıma kararı aldıklarını ve hukukun gereğini Danıştay tarafından ya-

pılmasını beklediklerini anlattı.

Daha sonra Danıştay Binasına hukuksuzluktan oluşan bir heyet giderek dilekçelerini sundular. Ancak heyet, daha önce grev ertelenmesi kararının iptali için yapılan başvurunun işleme bile konmadığını öğrendi.

(L-20 Nedir? G 20 Liderler Zirvesi'nden hemen önce yapılan Labour 20 (L 20) toplantılarında sendikalar bir araya geliyor. Bu toplantılara Türkiye'den DİSK, Türk-İş ve Hak-İş katılıyor.)

Henek Savaşları

Umut Çakır

6-8 Ekim büyük kalkışmasından sonra Kürdistan'ın bir çok il ve ilçesinde ortaya çıkan henekler, hemen önümüzde duran yeni isyanların zafer umudu haline geliyor. Barındığı eskilere rağmen, bu topraklarda ilk kez bu denli yaygın tecrübe edilen bu mücadele yöntemi, faşizmin elindeki donanım avantajlarının çoğunu işlemez hale getirmesiyle önem kazanıyor.

Öncelikle, bir mücadele yöntemini gündem yapan ve bu denli önemli kılan siyasal iklim bakalım. Cizre'ye heneklerin kapatılması için giden fakat en üst merciden getirdiği mesaj ve talimatlara rağmen bunu başaramayan H. Dicle'nin deyimleriyle durum "tam anlamıyla fırtına öncesi sessizliktir". Bu yerinde gözleme MGK'de tartışılan önümüzdeki aylarda patlak verecek bir ayaklanmaya müdahale etmenin güçlüğü üzerine yazılan asker raporunu eklersek, söz konusu siyasal iklimin özetine varırız.

Ekim günlerinde onlarca kentte denetimi ele geçiren, polis kuvvetlerini merkezi yönetim binaları çevresinde neredeyse bir kuşatmaya alan Kürt halkı, silahlı biçimlere hızla bürünen bu ayaklanma daha üstün güçlerce bastırıldığı için değil, ama kendi öncülleri engellediği için daha ileri gide-memişti. Bu nedenle güçler dengesi halen daha halk lehineydi ve bu durum sürdü.

Halk lehine dengeler sürdükçe yeni ve daha güçlü bir ayaklanmaya doğru gidişin bir çok işareti belirmeye başladı. İki büyük meydan muharebesinin, görece daha durgun ara aşamasında ise güçler, birbirlerinin konumunu smayan güç gösterileri, tutuklama ve suikastlerle kopuk gelmekte olanı karşılamaya giriştiler. Henek savaşları işte böyle ancak iki büyük ayaklanmanın arasında meydana gelebilecek türden bir kavga, daha ileri olana hazırlık, güç ve moral depolama yöntemi oldu.

Henek savaşları yeni değil. En etkin kullanıldığı yerlerden biri 1944 Paris Ayaklanmasıdır. Nazi işgali altındaki Paris'te Fransa Komünist partisi, hafif silahlar ve el yapımı bombalarla tepeden turnağa zırlı panzerler ve tanklarla donatılmış Nazi ordusuna karşı şehri kurtarmaya yönelik bir ayaklanmaya girişti. Bu eşitsiz savaşta FKP, işgalcilerin panzerli hücum taktiği ile başetmek zorundaydı. Kent savaşlarında pek çok kez başarıyla kullandıkları bu taktikle Naziler yalnızca ana caddeleri tutmakla yetinmiyor, düşmanın hareket alanını iyice daraltmak için ara sokaklara, önce zırlılar, ardından da sıralanmış yüzlerce askerle giriyor, tek tek evleri temizleyerek ilerliyordu. FKP'nin karşı taktiği oldukça basitti: Henekler. Ayaklanmaya katılan Parisli emekçilere, buldukları yere henek kazılması çağrısı yapan FKP, bu sayede şehir çapında denetim ve hareket alanı kazandı ve elindeki hafif silahlarla rağmen yıldırım baskın ve kent ortamında kaybolma taktikleriyle Nazi ordularını hiç görmedikleri bir gücün kuşatmasına karşı umutsuz bir direnişe zorladı.

Bir çok başka öremekte görüleceği gibi henekler sonucu belirleyen nihai çarpışmaların unsurudur. 6-8 Ekim günlerinden sonra başlayan ev baskınlarını ve tutuklamaları önlemek amacıyla açılan henekler kısa sürede bütün halk tarafından sahiplenildi. Halk açılan heneklerin öneminin bir ayaklanmada sağladığı avantajların farkında. Bu nedenle şimdilik bir kaç kentte en etkin biçimde kullanılan henekler, hiç kuşkusuz bir sonraki serhıldanda tüm Kürdistan'a yayılacaktır.

Bizzat yerinde gözlem yapanlar, heneklerle koruma altına alınan mahallelerde, Haziran günlerinde Taksim'de yaşanan komünal dayanışmanın hızla güçlendiğine tanıklık ediyorlar. Özsavunma grupları, güvenlik timleri, eğitim ve propagandacılar, halk mahkemeleri, elbette Taksim Komününden çok daha ötesine işaret ediyor. Daha şimdiden henekler, onu açanların hedefi ne olursa olsun ikili iktidar durumunun ortaya çıkışına ön ayak olmaktadır. Heneklerin ardında egemen sınıfın otoritesi sıfırlanmıştır, yeni bir yaşam filizlenmektedir. Ve bu yaşamı, kendisini herhangi bir sayıla sınırlamayan silahlı halk güçleri kurmaktadır. İkili iktidar böyle kozalarda olgunlaşır.

Kullanılageldiği biçimiyle heneklerin eksikleri nedir? Birinci ve en önemli eksik, bu mücadele biçiminin savunma aracı olarak kullanılmasıdır. Kuşkusuz oldukça etkili bir savunma sağlıyor. Fakat bu henekler eğer isyancı güçlerin işgalciyi kuşatma amacına yani bir saldırı amacına hizmet etmezlerse, kısa sürede bir çarpışmanın parçası olmazsa, halkta bir süre sonra bıkkınlık yaratma potansiyeline sahiptir. Nitekim, egemenler bunu hesap ediyorlar ve meseleyi ağırdan alarak bizzat halkın o henekleri kapatacağı günü bekliyorlar.

İkinci eksik merkezi bir kurmay ve yönlendirmeden yoksunluktur. UKH bu henekleri daha etkin kullanmak üzere çağrılar yapma yerine, çözüm sürecine uygun biçimde adım adım tasfiye edilmelerini öğütüyor. Halkın ve gençliğin el yordamıyla bulduğu henek savaş biçimi, kendi yoluna yine el yordamı ile devam etmek zorunda kalacak.

Her şeye rağmen bütün karşı talimat ve telkinlere inat varlığını sürdüren henekler "zorunlu olanın" aynı zamanda "kaçınılmaz" hale geldiğinin kanıtıdır. Kürt halkı sonuç alıcı nihai bir kavgaya dolduğün gidiyor. Leninist Parti kent savaşlarında egemen sermayenin tüm tekerli ve motorlu araçlarını etkisiz kılan, ayaklanmacılara derin ve geniş bir hareket alanı sağlayan heneklerin daha etkin kullanımı için yaşanan deneyimi titizlikle incelemek ve buna uygun hazırlıklar yapmak ve ayaklanmacı kitleleri aynı yöntemi uygulamaya çağırarakla yükümlüdür. ,

2.44'e yükselen Dolar, birçok öğrencinin not ortalamasını geride bıraktı...

Erdoğan'dan sert çıkış: "Sen kimin Dolar'ısın ya soruyorum, sana bu yetkiyi kim verdi? Sen nasıl sürekli artış gösterebiliyorsun..."

Zaytung

İşporta Tezgahlarına Yönelik Zabıta Baskınına Fuat Avni'den Gizlemeyi Başaran Hükümette Yüzler Gülüyor...

Zaytung

Felsefenin Yolları Taştan Sen Çıkardın Beni Beni Baştan

26) KARŞITLARIN BİRLİĞİ VE SAVAŞIMINI AÇIKLAYIN? ÖRNEKLEYİN.

A: Herşey mutlaka karşıtıyla birlikte var olur. Ve hareketin ve gelişmenin temelinde bu karşıtların arasındaki çelişkilerin çatışması vardır. Birbirine karşıt demek, çıkarları- kuvvetleri- nitelikleri birbirine ters, farklılık taşınması demektir. Lenin "çelişkilerin incelenmesini diyalekti-

lanmamıştır. Ancak maddeyi hareketini inceleyen insanlar boşlukları bu mantıkla doldurarak sonradan, kanıtlanan kuantum parçacıklarını bulabilmiştir.

"Karşıtların birbiriyle savaşımı (birbirini itmesi- dışlaması- çekmesi- çarpışması) çelişmenin kaynağı, itici gücüdür." Bu nedenle Lenin diyalektik gelişme için şu formülü verir: "Gelişme, karşıtların birbiriyle savaşımıdır."

halkı, sınıfı devrime kıskırtmazlar. Ama çelişki birikmişse devrimci ayaklanma için kitleler bir öncünün hazır olmasını, çağırısını beklemeye ayaklanırlar. Hazirandaki gibi örneğin.

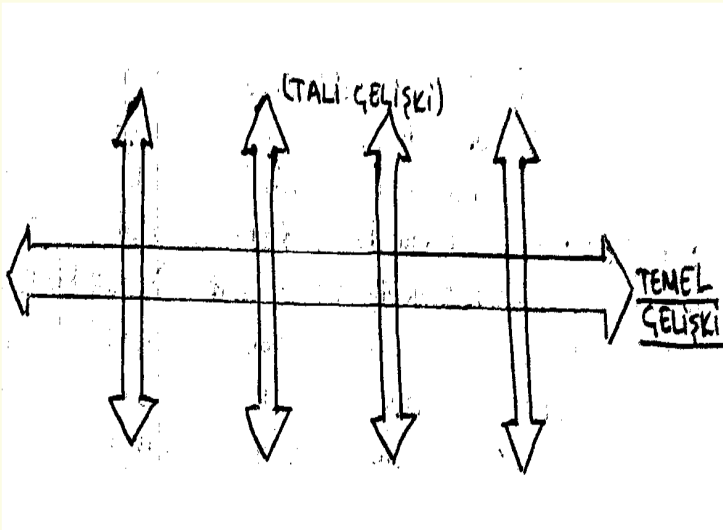
O nedenle devrim teorisi, devrim için nesnel koşul ve çelişkileri temel öznel koşulu ise ona bağlı onu tamamlayan olgu olarak bir araya getirir. Yalnız o öznel bile nesnellüğün, çelişkilerin doğduğu bir olgudur.

İdealizme kayan, materyalizmi, diyalektiği kabalaştırırlar, kendi iradeciliğine uygun bir nesnellik hayal ederler ve bu nedenle yaş tahtaya basarlar. Buna en iyi örneklerden biri Maoçu yaklaşımdır.

Mao diyalektiği tek maddeye indirir ve onu da kabalaştırır. Gerisini ise reddeder.

Mao'ya göre her şey zıtların bir arada bulunması ve savaşımından ibarettir, başka diyalektik yasa yoktur. Ve bu yasa da kendini tekrardan ibarettir. Zıtların birliği ve mücadelesi yasasının iki temel aşaması vardır.

1) Nesne ve fenomenler-süreçlerin içinde bulunan çelişkilerin gelişmesi ve kendini açığa çıkarması aşaması

ğin 'çekirdeği' olarak tanımlanmıştır. Çünkü maddenin tarihin hareketinin motoru çelişkidir. Çelişkilerin kaynağı olan karşıtların birarada bulunmasıdır. Varlığın temel koşuludur. Örneğin nefes almak ve vermek bu iki hareket birbirine zıttır. Ama birbirini tamamlar. Sürekli nefes vermeden nefes almak mümkün değildir. Veya tersi, veya bisiklet pedalı. Bisikletin hareketinin temelinde çelişkinin motor olması vardır. Pedalın birine yüklenip aşağı bastığımızda, öbürü yukarı çıkar, yer değiştirir. Pedalların ikisine birden yüklenirse, bisiklet kitlenir, hareket duracaktır. Hayatın en basit en sıradan işi- olgularında bile diyalektik yasaları görmek mümkündür. Yalnız dikkat etmemişizdir, farketmemişizdir.

Yine verdiğimiz örnek en açık örneklerden biridir. Bir mıknaşın eksisi ve artı kutuplardan oluşur. Mıknaşın kırıp bir kutbunu alayım dese, kırsan geriye ayrılan parçaların her birinin otomatikmen tekrar iki kutup yarattığını görüyoruz. Bu doğal olmandır. Eğer çelişkisiz karşıtı olmayan bir varlık- madde olsaydı, bu doğa üstü anormal olurdu.

Herşeyin karşıtıyla birlikte var olması o kadar gerçek bir yasadır ki, bilim insanları buna dayanarak henüz kanıtlanmamış şeyleri önce teorik olarak ön görmüş ve bilimsel deneylerden sonra doğrulanmıştır. Kuantum fiziğinde bugün bulunan parçacıkların çoğu daha önce kanıt-

Bu yasa diyalektik gelişmenin en önemli özelliklerini açıklar; hareket ve gelişme.

"Bu hareket ve gelişme kendi kentine hareket ve kendi kendine gelişme şeklinde gerçekleşir. Bunda derin bir maddeci anlayış vardır. Dünyanın her hangi bir dış nedenle değil, maddenin kendi yasalarıyla kendini geliştirdiğini, hareket ettirdiğini belirtir. İlk itilim diye bir şeyin olmadığını, hareket ve gelişimin sonsuz- önsüz durdurulamaz- bitirilemez olduğunu gösterir."

Bu meselenin doğru anlaşılmasını devrim teorisinde de görebiliriz. Marksizm -Leninizme materyalist bakışla:

"Devrimler yapılmaz devrimler DOĞAR" der. Öncünün devrimdeki yeri ve katkısı hem sınıf çelişkilerinin bir ürünüdür, hem de nesnel koşullar üzerinde hareket eder ve ona bağlıdır.

Örneğin bir ülkede komünist öncü partinin vücut ve siyaset olarak varlığı, kapitalizmin ve proletaryanın varlığı ve gelişkinliği ile bağlantılıdır. Neden komünist partiler ta Roma çağında çıkmaz mesala? Neden kapitalizm çağının bir ürünüdür?

Bilinç nesnel dünyanın yansımasıdır. Madde daima önce gelir! Komünist parti o nedenle devrim yapmaz. Yani kendi başına, onun görevi öncülük yapmaktır. Eğer nesnel çelişkiler bir devrim için yeterli kadar birikmiş olgunlaşmamışsa bin tane Marks'ı Lenin'i bir araya getiren

2) Bu çelişkilerin giderilmesi, ortadan kaldırılması aşaması aynı zamanda nicel birikimin nitel sıçramasının ile de müthiş derece de kususuz bir iz düşümü vardır. Üstüste oturur. Birbirine geçer. Zıtların birliği (çelişki) ni bu çelişkilerin karakteri açısından incelemek gerekir. Çelişkinin niteliği önemlidir. Burada;

a) Temel ve tali çelişkiler
b) Uzlaşmaz ve uzlaşabilir çelişkilerden bahsedilir.

*Uzlaşmazlık ile çelişki aynı şey değildir, bunu not olarak belirtmekte önemlidir. Lenin bunu özellikle belirtir.

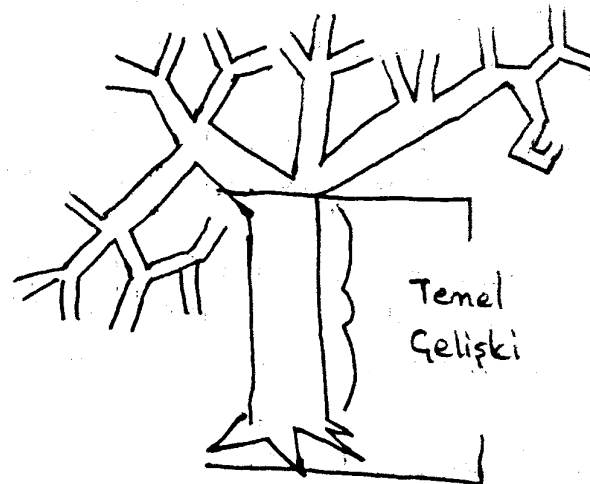
a) **Temel Çelişkiler:** Bu nesnenin, olgunun karakterini belirler, tüm diğer yan çelişkileri belirleyen, kaynak olan çelişkidir. Tüm yan- tali çelişkiler, temel çelişkinin üzerinde ortaya çıkar, o nedenle temel denir. Temel çelişki çözüldüğünde tali çelişkiler de çözümler.

b) **Tali Çelişkiler:** Temel çelişkiden kaynaklanan, o zeminde hareket eden dallardır. Tali çelişkiler belirleyici değildir. Tali çelişkilerin çözülmesi temel çelişkiyi ortadan kaldırmaya yetmez. Veya bir ağaca benzetebiliriz. Ağacın gövdesi temel çelişkidir. Dallarını kesmekle ağacı yok edemezsin, gövdesi kökü durdukça o yeniden yeşilenir, yeniden dallarını çıkarır.

Ama ağacı kökten sökersen, gövdeyi kesersen ağacı yok edersin.

Burada Mao'nun Marksizm-Leninizm materyalist felsefeyi sulandıran- çarpıtan BAŞ çelişki "katkısı" eleştirmek gerekiyor. Buna göre herhangi bir tali çelişki BAŞ çelişki olur. Baş çelişki ilan edilir. Aslında bu yolla temel çelişkiden kaynaklanan tali çelişki, temel çelişkinin yerine atılıyor. O "baş" çelişkinin çözümü temel çelişkinin de çözümlenmesine neden olacaktır deniyor. Veya baş çelişki çözülmeyen temel çelişki çözülemez deniyor. Burada tek yanlı bir abartıcılık ortaya çıkıyor. Kabalaştırma yapılıyor.

Tali bir çelişki temel çelişkiden daha yakıcı şekilde öne çıkabilir, hatta temel çelişkiyi gölgeleyebilir. Materyalist diyalektik düşünce bunları dışlamaz. Ancak diyalektikçi, tali çelişkinin karakterini temel ve tali çelişki arasındaki ilişkiyi unutmaz. Neden sonuç ilişkisinin yerini karıştırmaz.

Abdocan Davasında Katile SEGBİS Sistemi!

Gezi Ayaklanması sırasında Hatay'da polisin attığı gaz kapsülüyle yaşamını yitiren Abdullah Cömert'in ölümüne ilişkin açılan davanın ikinci duruşması 3 Şubat günü Balıkesir 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü. Sanık polis memuru Ahmet Kuş davaya Mersin'den sesli ve görüntülü bilişim sistemiyle (SEGBİS) katıldı. Kuş, kendisine yöneltilen suçlamaları kabul etmediğini söyledi.

"Olay günü görevliyken yaptığım her şeyi kanunlar çerçevesinde yaptım" diyen Kuş, "Emir almadan herhangi bir müdahalede bulunmadım. Gaz bombası silahı kullanma eğitimi aldım ve yönetmeliğini biliyorum. Yönetmelik ve emirler dışında hiç bir şey yapmadım" ifadesini kullandı.

Daha sonra çok sayıda ilden 50'ye yakın avukatın katıldığı duruşmaya 2 saat ara verildi. Bu arada, anne Hatice Cömert, duruşma salonunda fenalaştığı için ambulansla hastaneye kaldırıldı.

Abdullah Cömert'in ağabeyi Zafer Cömert, duruşmaya verilen arada yaptığı açıklamada, duruşma için bin 300 kilometre yol geldiklerini söyledi. Cömert, 19 saat süren yolculukta 2 kez araçlarının arıza yaptığını, zor şartlarda geldiklerini ifade ederek;

"Normalde halkın rahat ulaşması gereken adalet, bize bin 300

kilometre uzağa gönderildi. Adalet erişimimizi engelliyorlar. Bundan dolayı biz de mahkemeyi 1 dakika protesto ettik. Mahkeme heyetine 1 dakika boyunca sırtımızı döndük" dedi.

Avukatların SEGBİS ile yapılan çarpaz sorguya itirazının reddedildiği duruşma, ertelendi. Duruşmanın 1-2-3 Nisan tarihlerinde görüleceği, sanık polis memuru Kuş'un güvenlik amacıyla yine SEGBİS aracılığıyla duruşmaya katılacağı belirtildi.

Anne Hatice Cömert sadece adalet istediklerini belirterek, "Biz buralara kadar geldik. Ahmet Kuş ise Mersin'de kendi memleketinde oturuyor, oradan savunma yapıyor" diye konuştu.

İstanbul Barosuna kayıtlı avukat Ömer Kavil de "Mahkemede usulsüzlük yapılıyor. Hakime 'usulsüzlük var' diyorum, cevap vermiyor. Mahkeme başkanı avukatları dinlemedi. Geçen duruşmada bu nedenle reddi hakim talebinde bulunduk ama durum aynı. Nisan'da bir neticeye varılacağını sanmıyorum" ifadelerini kullandı.

Güvenlik gerekçesiyle Hatay'dan Balıkesir 2'nci Ağır Ceza Mahkemesi'ne alınan duruşmaya öğleden sonra devam edildi. Tansiyonu yükseldiği için hastaneye kaldırılan anne Hatice Can da tekrar duruşmaya katıldı.

Mahkeme heyeti karar için duruşmayı 1 Nisan'a erteledi. Karar verilememesi halinde 2 ve 3 Nisan'da da tekrar duruşma yapılabileceği açıklandı.

14 ŞUBAT'TA

Turizmin İşçileriyle Örgütleri Buluşuyor ve Sorunlarını Masaya Yatırıyor.

Tüm Otel-Spor- Kafe Bar çalışanlarına çağırımızdır.

Gelin sorunlarımızı tartışalım.

Çözümlerimizi kendimiz bulalım.

Yunanistan'daki Seçimin Ardından Solcu Komşuyla Yaşamak Zorunda Kalan Türkiye'de Sinirler Gergin: "Valla ülkeye giren çıkan belli değil..."

Zaytung

"Her Şey Verilen Devrimci Mücadelenin Bir Sonucudur"

İnşaat İş Sendikası Yönetim Kurulu üyelerinden Hasan Oğuz ile genç işçiler olarak sohbet ettik. Sizlerle o röportajı paylaşıyoruz

İnşaat-İş Sendikası ilk genel kurulunu yaptı. Bize sendikadan ve önünüzdeki somut hedeflerden bahseder misiniz?

Öncelikle sendika yeni kuruldu ama 4 senelik bir çalışmanın ürünü olduğunu dile getirmeliyim. Sapphire direnişiyle başlayan bu mücadele, İnşaat İşçileri Derneği, daha sonrasında İnşaat İşçileri Sendika Girişimi olarak yoluna devam etmiş ve bugünkü son halini almıştır. Bugüne dek bir çok inşaat işçisinin yaşadığı sorunları aşma noktasında üzerine düşeni yerine getirmiştir. Yürüttüğü sınıf bilinçli çizgiyle de işçiler nezdinde önemli bir yer edindi. Kuruluşunu dahi mücadele alanlarında ilan etti.

Yapmış olduğumuz ilk genel kurul, sendikamızın yasal zeminde meşruluğunu temsil etmektedir. Ama sendikamız zaten mücadeledeki yerini çoktan almıştı. Sendikamızın yönetiminde olan devrimci bilince sahip her çalışan, üye olan her bir işçiyi sendikamızın bir parçası olarak görmüş ve yönetimde söz hakkı olmasının demokratik pratiğini çalışmalarında ortaya koymuştur.

Önümüzde ki somut hedefler ise inşaat işçilerinin kendi örgütlü gücünün bilincine ulaşmasıdır her şeyden önce. Şantiyeler, eylem alanları ve işçilerin var olduğu her yerde örgütlenme araçları ile bu gücü büyütmenin, işçileri bu mücadeleye katmanın yol ve yöntemlerini üretmek ve uygulamaktır.

İnşaat işçilerinin örgütlenmesindeki sorunlar ve iş cinayetlerinin inşaat işçileri üzerindeki etkileri nelerdir?

İnşaat sektörü durumu itibarı ile dağınık bir çalışma alanıdır. Bunun hem avantajları hem de dezavantajları var. Bir şantiye bitene kadar onlarca, yüzlerce hatta bazen binlerce işçiyi kapsar. Ama bittiği anda bunların çok azı olduğu bölgede kalır, hemen hepsi farklı illere veya ilçelere, şantiyelere gider. Bir şantiyede örgütlediğiniz işçiler, şantiyenin dağılması ile bir anda başka bölgelere dağılılabılır. Bu dezavantajdır, avantajı ise örgütlediğiniz her işçi gittiği her yere sizi de taşır. Ama elbette yalnız bu değil; işçilerin eğitim düzeyinin düşük olması, işçi örgütlenmelerine uzak olması, birçoğunun mevsimlik işçi olması, kaçak ve sigortasız çalışıyor olması veya patronlarının zor yöntemlerine boyun eğiyor olması bu alanda karşılaştığımız sorunlardır.

İş cinayetlerine karşı işçilerin tepkisi onların örgütlü bilincine göre değişiyor. Bazı işçiler, tanım tanınmasın, ölen her bir işçinin hak mücadelesini kendi mücadelesi gibi görürken, bazıları ise bunun tam tersi tutum içinde olabiliyor ne yazık ki. Torunlar şantiyesindeki iş kazasının ardından mahkeme de görülen davaya gelip, "Arkadaşlarım öldü, ama ben ölmedim. Onların hakkını savunmak için buradayım" diyen ve davaya müşteki sıfatıyla katılan işçi arkadaş ile yine aynı iş kazasının yaşadığı şantiye önünde basın açıklaması yapılırken olanlara ve bizlere kayıtsız kalıp cinayetin gerçekleştiği binadan bizi izleyen işçiler bu duruma bir örnektir. Biz işçi arkadaşlara yalnız olmadıklarını, örgütlü güçlerine güvenmelerini yaşananların ancak bu şekilde aşılabileceğini ve çalışmanın ya da görmezden gelmenin çare olmadığını sıranın elbet biz-

lere de geleceğini söylüyoruz.

En sıkıntılı olanı ise şantiyelerde taşeronluk sisteminin hakim olmasıdır. Bu sistem emek sömürsünü en kolayca en basite indirgeyen ve sermayenin sürekli teşvik edip ve yasalarla önünü açtığı bir sistemdir. 1980'li yıllarda Türkiye'de başlanan sistem, 2002 yılında 358 bin işçiyi kapsarken, 2013 yılında taşeron sistemde çalışan işçileri sayısı 1.7 milyona ulaşmış durumdadır. Bunun da örneğini verecek olursak, yine Torunlar şantiyesinde yaşanan ve 10 işçinin can verdiği iş cinayeti sonrasında mahkemede yargılananlar sadece taşeron firmanın işçileri olduğu asıl şantiye sahibi olan Aziz Torun mahkemede ifade dahi vermemiştir. Daha küçük veya büyük birçok sebep inşaat işçilerini şantiyelerde sıkıntılara sokmaya devam etmektedir.

Bir tablo ile bu yılları ve iş cinayetlerinin yükselişini açıklamaya çalışalım. Elbette bu sayılar resmi rakamlar, sigortasız çalışan veya sermayenin müdahalesiyle hiç duymadıklarımız da var.

VİL İŞ CİNAYETLERİ

2009	1171 işçi
2010	1444 işçi
2011	1700 işçi
2012	878 işçi
2013	1235 işçi
2014	1886 işçi

Son dönemde yaşanan yoğun işçi eylemlerinde, direnişlerde işçiler sizce ne tür dersler elde ediyor ve inşaat işçilerinin sınıf mücadelesindeki rolü nedir?

Sizin de dediğiniz gibi son zamanlarda işçilerin yoğun olarak eylem dalgasıyla ön plana çıktığını görüyoruz. Bunun en büyük nedeni sermaye ve uyguladıkları sömürü politikasıdır. Evet işçilere karşı tutumları her geçen gün artan ve artarak yükselen baskı, artık işçilerde, tabiri caizse bıçak kemiğe dayandı durumuna gelmiştir. Uygulanan yoğun sömürü işçileri örgütlü mücadeleye itmektir ve artık işçiler bunun ancak yan yana durarak aşılabileceğini bilincindedir. Yaşadıkları sorunları sermayenin gösterdiği kanallarla çözemeyeceğinin farkına varan işçiler, artık örgütlü mücadelenin etkisini görüp adımlarını bu yönde atmaktadır. Bu elbette her zaman bizim istediğimiz şekilde gelişmiyor, örneğin; PTT direnişinde tanıştığımız bir işçi bize "Ben sizi her gün Esenyurt Belediyesi önünde görüyordum ama hiç umursamadım. Eğer o zaman sizin yanınıza gelip tanışsaydım bu gün bunlar başıma gelmezdi" diyerek bize açık şekilde önyargılarını koydu. Bunun gibi bir çok işçi patronlarla birebir, karşı karşıya kalmadığı süreçte örgütlü mücadelenin gerekliliğinin farkına varamıyor ne yazık ki. Çok azı bunun gerekliliğini öngörüp öncesinde bu örgütlü mücadelenin bir parçası olabiliyor.

İnşaat işçilerinin mücadeledeki yeri ise önemlidir. Özellikle bu coğrafya da artık inşaat sektörü bir dinamik iş kolu olarak ön plana çıkmış durumda, bu da inşaat işçilerini mücadelenin en ön saflarına doğru itmektir. İnşaat işçilerinin bu zamana kadar ki örgütsüzlük durumu kendini hiç olmadığı kadar hissettirmiş ve bizleri inşaat işçilerini örgütlenmesi konusunda hızla hareket etmeye itmiştir. Ağır ve kalabalık olan bu sektörün bireyleri devrimci bilince ulaştıkları anda sermayenin korkulu rüyası olmaya başlamıştır, öyle ki en ufak bir şantiye eylemi bile çok kısa zamanda büyümeden sermaye tarafından çözülmeye çalışılmıştır. Bunun birçok örneği bulunmaktadır.

İşçiler emek sömürsünden ve bu kötü yaşam koşullarından nasıl kurtulabilir? Nasıl bir mücadele yürütmelidir?

İşçiler bu koşullardan ancak ve ancak örgütlü devrimci mücadele yöntemleriyle kurtulabilir. Buldukları her yerde diğer işçilere itici güç olarak, onlara kurtuluşlarının örgütlü devrimci mücadelede olduğunu anlatarak, onları yanlarına saflarına katarak bu mücadeleyi büyütürken kurtulabilirler. Sendikalar, odalar, dernekler ve emek örgütleri onların örgütlenmesinde yalnızca bir araçtır, bu araçları örgütlenmede etkin kullanılmalı ve her bir bireyi bu kavgaya katmalıdır.

Nasıl bir mücadele anlayışı dersiniz bu elbette devrimci yöntemlerle olmalıdır. Tarih bunun gerekliliğini her zaman ortaya koymuştur. Bugün sermayenin kabul etmek zorunda kaldığı her şey verilen devrimci mücadelenin bir sonucudur. İşçiler yalnızca kendi öz örgütlülüğüne güvenmeli sermaye ile arasına belirgin bir çizgi çizmelidir. Bütün işçileri kardeşi gibi görmeli ve mücadeleye katmakta ısrarcı olmalıdır.

Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

Son olarak söylemek istediğim bütün dünya işçilerinin birleşip sermaye sınıfına karşı savaşması olur elbette. Bu mücadelede sermaye patronlarının bir çok kırıcı yöntemleri vardır. Bunlara karşı dikkatli olmak gerekir. Şovenizm bunun en somut örneğidir. Şantiyeler bir çok etnik kökenden insanı içinde barındırır ve patronlar yükselen mücadeleleri en çok buradan kırmaya çalışır. İşçilerin bu tarz oyunlara dikkat etmeli ve patronların yalnızca kendi kişisel çıkarları üzerinden hareket ettiğini unutmamalıdır. Bu tarz yöntemlere geçit vermemeli ve yaşadıkları sorunlarda çözümünü sınıfsal olarak ele almalıdır. Kendi sınıfının bireylerini asla ötekileştirmemeli ve patronların oyunlarını bozmalıdır. İki sınıf vardır; burjuva sınıf ve işçi sınıfı. İşçiler işçi sınıfının bir bireyidir ve öyle hareket etmelidir. Birlikte mücadele ettikleri tüm işçiler de bu sınıfın bireyleridir. Gönümüz ve yegane amacımız işçilerin birlikte mücadelesi ve ortak kurtuluşlarında birlikte hareket etmesidir. Son olarak da sözümü sevdiğim bir şiirle bitirmek isterim. Teşekkür ederim.

"biz şimdi alçak sesle konuşuyoruz ya sessizce birleşip sessizce ayrılıyor ya anamız çay demliyor ya güzel günlere sevgilimizse çiçekler koyuyor ya bardağa sabahları işimize gidiyoruz ya sessiz sedasız bu, böyle gidecek demek değil bu işler biz şimdi yan yana geliyoruz ve çoğalıyoruz ama bir ağzdan tutturduğumuz gün hürlüğün havasını iste o gün sizi tanrılar bile kurtaramaz."

BURJUVAZİ SİLAHLANMAYA ÇAĞIRIYOR!

Umut Güneş

Dinci faşist AKP hükümetinin iktidara geldiği dönemi hatırlayanlar bilir, AKP topluma büyük 'özgürlükler' vaat ederek gelmişti. Liberallerin ve bazı 'sol'cuların desteğini bu yolla almıştı. 'Yetmez ama Evet'çiler böyle ortaya çıktı. Gerçi barış sürecinin yürütülmesi nedeni ile hala bazı 'sol'cular dinci faşist hükümeti zaman zaman eleştirerek desteklerini sürdürüyorlar. Devrime karşı daha mantıklı ve düşünülümüş, öfke nöbetleriyle alınmamış kararlar, liberallerden tutun da dinci faşist hükümetin her türlü destekçileri için de en uygundur...

Hal böyle iken; 6-7 Ekim ayaklanması ile doruğuna varan devrim burjuvazinin ve dinci faşist hükümetin hesaplarını biraz karıştırdı. Zira yaşanan silahlı ayaklanma devrimin gücünü göstermekle kalmadı, burjuva sınıfın ve dinci faşist hükümetin vaat ettiği "bireysel özgürlüklerin" aslında burjuvazinin dişleri arasında 2 günde çiğnenebileceğini de göstermiş oldu.

Bu neden önemlidir? Reformistlerin, liberallerin ve burjuva cenanhan bazı temsilcilerin söyledikleri yasal haklar, meşruluk ve benzerlerinin aslında nasıl da koca bir yalan olduğunu kitleler kendi deneyimleri ile görmüş oldu. Kitlelerin bilincine kazınan bu dersler iç savaşın ilerleyen aşamalarında önemli rol oynayacaktır. Sonuçta 2 günde OHAL uygulanan iller, ilçeler, vurulan insanlar işleyen tek gerçek yasanın sınıf mücadelesinin yasaları olduğunu gösterdi. Bu dersi önemli kılan budur.

Bu dersler elbette anlayan için önemlidir. Çünkü ruhunu burjuva yasallığına satmış her kesim kaybedilmiş hakları için resmen savaş ilan eder de, sıra devrime gelince son derece kararlı bir duruş ve pasiflik gösterir. İşte 6-8 Ekim ayaklanması sonrası dinci faşist hükümetin ortaya attığı 'İç Güvenlik Yasası' bu nedenle "ciddi" tartışmalara sebep oluyor!

İç Güvenlik Yasası neyi içeriyor? Öz olarak bu topraklarda yıllarca uygulanmış ve hali hazırda da uygulanan yasalardır. Polis gözünü kırpmadan bir devrimciyi ya da çocuğu vurmuyor mu? Gezi ayaklanmasında polisin kullandığı gaz bombalarının öldürücü nitelikte olduğunu kendileri daha dün ifade etmediler mi? Binlerce devrimci kaçırılarak, kaybedilerek katledilmedi mi? Bizzat polis asker eliyle faşistler halkın üstüne salınmıyor mu?

Denebilir ki bunlar demokratik haklarımıza, anayasal ve yasal haklarımıza saldırıdır, tecavüzdür. Doğrudur. Ama sorulması gereken soru bu değil? Sorulması gereken burjuvazinin iktidarı söz konusu olduğunda hangi yasanın çiğnemeyeceğidir. O biricik yasa; iktidarı kaybetmemek için devrimi ezme ve bunun için ne gerekiyorsa onu yapmaktır. Onun dışındaki yasalar ve haklar bir kalem darbesiyle tuzla buz edilir!

Burada şuna da değinmek gerekir. Burjuva partilerden de bu yasaya eleştiriler ve karşı görüşler geliyor. CHP- MHP de bu yasaya karşı olduğunu ifade ediyor. Bu iki partinin muhalefet etmek adına oynadıkları rolleri saymazsak, yasa da karşı oldukları şey burjuva cenahın arasındaki kavgada tuttıkları yerden dolaydır. Polise sağlanan kolaylıklar, verilmesi istenen silahlar -tank vs.- esas tartışma sebebidir. Sonuçta burjuva sınıf devrime karşı ortak hareket ediyor olsa da, kendi arasındaki kavga da sürüyor. Gerisi çoğunlukla görüntüdür.

Biz Leninist gençler açısından bu yasaya daha fazla anlam yüklemek mümkün değildir. Reformist ve oportünist kesim bir çok anlam yükler, bizim açımızdan ise durum bu kadar sadedir. Burjuvazi İç Güvenlik Yasası'nda silaha 1 yıl, molotofa 2 yıl ceza ön görüyor! Bu açık bir silahlanma çağırısıdır! Daha gerisine düşmek olmaz!

Turizm İşçilerinin Sorunları Mücadeleyle Çözülür

Tüm Emek Sen'de örgütlendikleri için işten atılan Dora otel işçilerinin işe dönme mücadelesi ve eylemleri sürüyor. Dora İşçileriyle Dayanışma Platformu, 1 ve 8 Şubat günleri yaptıkları eylemde Talimhane Caddesi girişinden başlattığı yürüyüş boyunca konuşmalar yapıldı. Dora Otel işçilerinin işlerine geri dönme mücadelesi anlatılırken, turizm sektöründeki çalışma şartlarına, ağır sömürü koşullarına ve örgütlenme ihtiyacına dikkat çekildi.

Etrafta eylemi izleyenler turizm sektöründe çalışanların sorunlarını ve çözümlerini konuşabilecekleri "Tu-

rizm İşçileri Sorunlarını ve Çözümünü Konuşuyor" başlığıyla 14 Şubat'ta TMMOB Makine Mühendisleri Odasında yapacakları foruma davet edildi, bildiriler dağıtıldı. .

Dora Otel İşçileriyle Dayanışma Platformu bileşenleri eylemde sık sık "Sendika Haktır Engellenemez", "Dora Otel İşçisi Yalnız Değildir", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Atılan İşçiler Geri Alınsın", "Dora İşçisi Kazanacak" sloganları atıldı, greve çıkmış olan metal işçileri selamlandı.

Dora otel önünde yapılan basın

açıklamasını 1 Şubat günü Dora Otel işçisi Muhammed Uysal, 8 Şubat günü de Ferit Yiğit okudu. Dora otel işçilerinin eylemlerine İYAGAD (İstanbul Yeditepe Aşçıları ve Garsonlar Derneği), İşçi Dayanışma Koordinasyonu ve Mağaza Çalışanları Platformu da destek verdi.

Eylemde, Dora Otel İşçileri İle Dayanışma Platformu bileşenleri de işçilerin mücadelesini selamlayan konuşmalar yaptılar ve herkesi Tüm Emek Sen, Dev Turizm İş, İYAGAD, Dora Otel İşçileriyle Dayanışma Platformu'nun çağrısını yaptığı bu foruma davet ettiler.

Boydak İşçisi İş Bıraktı

Kayseri'de Boydak Holdinge bağlı 5 fabrikada çalışan işçiler, düşük ücrete ve 3 yıllık sözleşme dayatmasına isyan etti ve iş bıraktı. Boydak Holding, Türkiye'nin en büyük mobilya fabrikalarından biri ve ülkenin en zengin 17. ailesi. İşçiler ise Hak-İş'e bağlı Öz Ağaç-İş'te örgütlü.

Boydak Holdingin Boytaş 1, 2, 3, 4, 5 fabrikalarında çalışan 2 bin işçi, örgütlü oldukları Öz Ağaç-İş Sendikası'nın sözleşme dönemi olmasına rağmen taleplerinin dinlenmemesi üzerine 5 Şubat sabahı iş bıraktı. İşçiler fabrikalardan yürüyüşe geçerek Boytaş 1'de bir araya geldi. Boytaş 5 İşletme Müdürü Mustafa Karamemiş işçilere "Arkadaşlar taleplerinizi dinlemeye hazırız, işinize dönün" çağrısı yaptı ama işçiler 1 aydır sendika yöneticilerine taleplerini ilettilerini ancak kim-

seye seslerini duyuramadıklarını söylediler. İşçiler, "Satılık sendika istemiyoruz" diyor. Öğle saatlerinde Boytaş 1'in önüne gelen işçiler buradan hep birlikte yine Boydak Holding'e bağlı Merkez Çelik Fabrikasına yürüdü. İşçiler "Merkez Çelik dışarı" diye haykırdı, içerde çalışan 2 bin işçinin yarısı dışarı çıktı ve onlara katıldı. İşçilerin bekleyişi sürerken Bellona işçileri de onlara katıldı. Sayıları 3 bini aşan işçilerle görüşmeye Boydak Holding CEO'su Memduh Boydak

ile Yönetim Kurulu Üyesi Şükrü Boydak geldi. İşçiler de taleplerini sıraladı, "2009'dan bu yana yapılmayan zamların telafi edilmesi için ücretlere yüzde 30 zam yapılsın; -Sözleşme süresi 3 yıl değil 2 yıl olsun; -İkramiyeler aylık ücretlerle değil 4 ikramiye olarak verilsin; "3 ikramiye verilen işçilerin ikramiyesi 4'e çıkarılsın; -Zorla mesaiye kalma uygulaması sona ersin; -Fazla mesaiye sadece isteyen işçiler kalsın; -Sendikayla devam eden görüşmeler gizli kapılar ardında değil işçilere açık

şekilde yapılsın." dedi.

Talepleri dinleyen Memduh Boydak, işçilerin bu talepleri ile fabrikanın yürüyemeyeceğini söyleyince işçiler yuhalandı. Sendikayla görüşmelerin sürdüğünü söyleyen Boydak'a bu kez işçiler; "Sendika patronu savunuyorsa bizim sendikamız değil" diye cevap verdi. İşçiler şu an işi durdukları için üretimin geri kaldığını, işbaşı yapılması gerektiğini söyleyen Boydak, işbaşı yapmayan işçileri işten atmakla tehdit etti. İşçilerin cevabı ise hep bir ağızdan "İşten at" oldu. İşçiler, sözleşme görüşmesi istedikleri şekilde sona erene kadar eylemlerinin devam edeceğini söylediler. İşçilerin eylemi boyunca örgütlü oldukları Öz Ağaç-İş'ten hiçbir yönetici eylem boyunca ortalarda görünmedi. Polis ise holding binası önünde ve etrafında geniş güvenlik önlemleri aldı

"Aileye Köle Sermayeye Kul Olmayacağız!"

Kadın Emegi Platformu 28 Ocak günü DİSK Genel Merkezi'nde bir basın toplantısı yaparak, geçtiğimiz haftalarda Başbakan Ahmet Davutoğlu ve kabinedeki bazı bakanlar tarafından açıklanan Ailenin ve Dinamik Nüfus Yapısı'nın Korunması Programı'nı değerlendirdi.

Toplantıya DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu, KESK Kadın Örgütlenme Sekreteri Gülistan Atasoy, SGBP Platformundan Neslihan Taşoluk Nakaş, İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Kadın Meclisi'nden Neslihan Karatepe ve direnişteki Maltepe Hastanesi kadın işçileri katıldı. Hükümetin yeni açıkladığı Ailenin ve Dinamik Nüfus Yapısı'nın Korunması Programı'nın bir yandan sadece kadınları annelikle tanımlayıp, kamusal alanda ve ücretli emek gücünde öncelikle annelik görevinin belirlediği çizgilerle var etmeye çalıştığını, diğer yandan sermayenin ana yönelimi olan esnek ve güvencesiz çalışmayı, doğum/annelik bahanesiyle kadın emekçilerin başlıyarak sınıfın geneline yaygınlaştırma temeline dayandığına dikkat çekildi.

Programda yer alan; doğum nedeniyle ücretsiz izinde geçen sürenin kademe ilerlemesinde değerlendirilmesi, doğuma bağlı yarı zamanlı çalışma, çocuk okul çağına gelinceye kadar ebeveynlere kısmi ve süreli çalışma hakkının tanınması, ABPB izni ile açılan kreşlerin, MEB izni ile açılan okul öncesi eğitim kurumlarına tanı-

nan vergi teşviklerinden yararlanması, gençlerde evliliğin teşvik edilmesi amacıyla destek modellerin geliştirilmesi, evlilik öncesi eğitim programının yaygınlaştırılması başlıkları, Kadın Emegi Platformu üyeleri tarafından işçi ve emekçi kadına nasıl bir yaşam getireceği perspektifiyle ele alınarak; kadının emeğinin görülebilmesi ve kadın olarak toplumda var olması ekseninde işçi emekçi kadınların talepleri açıklandı. Kadın Emegi Platformu olarak çalışma hayatının tüm alanlarında kadınlarla erkeklerin eşit yer alması ilkesinin getirilmesi gerektiği ve bu konuda mücadelenin sürdüreceği belirtildi.

Basın açıklamasının ardından sendikacı oldukları için işten atılan ve eylemde olan Maltepe Hastanesi taşeron işçisi kadınlar söz alarak, çalışma yaşamlarına, işten atılma süreçlerine ve taleplerine, değinerek, kadın işçiler olarak kadının emeğinin görüleceği, insanca bir yaşama kavuşabileceği bir dünya için mücadeleyi sürdüreceklerini dile getirdiler.

Mersin'de Çadır Yangını: Üç İşçi Yaşamını Yitirdi

Mersin, Erdemli ilçesi Arpaçbahış Mahallesi Yeniöl mevkisinde bulunan İleri-Karagözler Narenciye Sebze Meyve ve Paketleme Fabrikası'nın yatakhane bölümünde 5 Şubat günü gece 02.00 sıralarında yangın çıktı. Yatakhane işçilerden Murat Bulut, Mücahit Ünal (27) ve Umud Gönül (18) hayatını kaybetti. Arkadaşlarını kurtarmaya çalışırken yaralanan ve dumandan etkilenen 7 işçi Erdemli Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı.

Alınan bilgiye göre fabrikada daha çok 90 km-120 km civarı uzaklıktaki çevre köylerden gelen genç erkekler çalışıyor. Patron yol parası yerine yatakhaneyi daha ucuz bulduğu için işçiler yatakhaneye kalıyordu. Yatakhane ise elektrikli soba ile ısıtılıyor. Yangının elektrik kontağından çıktığı, işçilerin yangın sonrası oluşan duman nedeniyle kapıyı bulamadıkları bu nedenle hayatlarını kaybettikleri öğrenildi. Öte yandan havanın aydınlanmasıyla yangının dehşeti daha iyi anlaşıldı. Yatakhane-nin içinde bulunan yaklaşık 50 ranza ile dolapların tamamen yandığı görülürken prefabrik yatakhane-nin göçme tehlikesine karşı içeriye kimse sokulmadı.

Ölümler ne takdir-i ilahi, ne de "işin fitratından"! Ölümünün sebebi işçi sağlığı ve güvenliği önlemlerinin maliyet gerekçesiyle alınmamasıydı. İşyerinin, eklentilerinin Çalışma ve

Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından denetlenmemesiydi. Yaşanan iş cinayeti üç sene evvel Esenyurt'ta görüldük. Marmara Park AVM inşaatında çadırın yanması sonucu 11 işçi yanarak can vermişti.

İşçiler, yine insanca barınabilecekleri bir yer sağlanmadığı için iş cinayetinde yaşamını yitirdi.

Koğuştta, maliyeti 250 TL bile olmayan bir yangın algılama düzeneği olmadığı için ve maliyeti 100 TL bile olmayan bir kaçak akım rölesi bulunmadığı için kısacası bir kaç yüz liralık önlem alacak cihaz bir insanın hayatından daha değerli görüldüğü için 3 işçi daha katledildi. Herhangi bir amacı olmayan inşaat ve maden teftişleri dışında, sanayi teftişi yaptırarak facialara zemin hazırlayan, soru önergilerine de yansıtıldığı üzere, kendi kapattığı işyerlerinin gerçekten kapanıp kapanmadığını dahi takip etmeyen, yaptırmadığı denetimleri açıklamak yerine, iş cinayetlerine sahte gerekçeler üretmekle meşgul olan Çalışma Bakanlığı ve torba yasalarla her gün işçilerin emekçilerin bir başka hakkın gasp eden, patronların karlarına kar katmalarını sağlayacak torba yasalar çıkarmakta olan hükümet, kar dürtüsü tek yaşam belirtisi ve amacı olan kapitalist sistem, her geçen gün iş cinayetlerinin toplu katliamlara dönüşmesine neden oluyor.

Çapa'da Taşeron İşçileri Kazandı!

İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi'nde DİSK Genel-İş Sendikası'na üye olan ve 3'ü ameliyathane işçisi olan 5 taşeron işçisinin işten atılması üzerine 26 Ocak günü direniş çadırı kurulması kararı verilmişti. Öğle saatlerinde hastane bahçesinde toplanan taşeron işçilere DİSK Genel-İş üyesi Ülker işçileri, Çapa Tıp Fakültesi öğrencileri, Tıp Öğrencileri Kolu, Genel İş Sendikası üye ve yöneticileri, İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi üyeleri, Mücadele Birliği Platformu, SES yöneticisi ve üyeleri, TTB üyeleri, HDP milletvekilleri Sebahat Tuncel ve Levent Tüzel destek verdi.

Hastane bahçesinde yapılan yürüyüşün ardından basın açıklaması yapıldı. İşten atılan Genel İş üyesi işçilerden Cemal Bilgin, İsmail Çeçe, SES üyesi Dr. Coşkun Canıvar'ın hastanedeki çalışma koşulları ve talepleri konusunda yaptıkları açıklamaların ardından direniş çadırı kuruldu.

Bu arada sendika ve üniversite yönetimi arasında bir görüşme gerçekleştirildi. Görüşmenin ardından işten atılan tüm işçilerin sendikal hakları tanınarak işbaşı yapmaları konusunda anlaşma sağlandı. İşçiler ve desteğe gelenler, işçilerin işlerine dönmelerini halaylar çekerek kutladı.

DENİZLERDEN SEVİTLERE İDAMLAR BİZİ YILDIRAMAZ

Seyit Konuk Necati Vardar İ. Ethem Coşkun

MEŞALELİ ANMA YÜRÜYÜŞÜ

13 MART 1982 de Buca Zindanında İdam edilen Devrimci Komünist İşçileri Anıyoruz!

Tarih:13 MART 2015

Saat: 18:00

Yer: Konak Pier Önü

DEVİRİMCİ İŞÇİ KOMİTELERİ

Bir Neşter Vurmadığımız Kaldı, Kadrolu Olamıyoruz

Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde ağır çalışma koşulları, ücret kesintilerinin ödenmemesi ve tehditlere karşı 31 ameliyathane işçisi 19 Ocak günü iş bıraktı. Taşeron çalışmanın ölüm demek olduğunu sürekli hatırlatan ve yıllardır mücadele veren işçiler taşeron firma patronları ve üniversite yönetimi tarafından sürekli tehdit ediliyorlar. İş bırakmalarının ikinci gününde işçilerden bazılarıyla görüştük.

Hangi nedenlerle iş bıraktınız ve talepleriniz neler?

Celil Demirkan : Her zaman söylediğimiz gibi asıl olarak taşeron çalışma sistemine karşı mücadele ediyoruz. İş bırakmamızdaki neden mahkeme kararları ve müfettiş raporlarıyla ödenmesi gerektiği belirtilen ve iki yılı aşkındır beklediğimiz ücret kesintilerinin ödenmesi talebinde bulunduk. Bize verilen sözler tutulmuyor çünkü.

Sanırım çalışma koşullarınızla ilgili de çok büyük sıkıntılarınız var bunlara biraz değinebilir miyiz?

Celil Demirkan : Evet, bu ayrı bir mesele. Her birimdeki arkadaşın kendi alanına ilişkin pek çok sıkıntısı var. Ben ameliyathane işçisiyim ve kalifiye elemanım. Ameliyathane ve acile ilişkin hemen her vakaya müdahale edebilecek durumdayım. Fakat aldığım ücret asgari ücretin biraz üstünde bir ücretle çalışıyorum. Benden istenen hizmet bir hemşirenin veya bir ameliyathane teknikerinin yaptığı hizmet, fakat ücretim asgari ücretin üzerine çıkamıyor.

Ameliyathanedeki göreviniz konusunda biraz bilgi verebilir misiniz?

Celil Demirkan : Bizler ameliyathanenin temizlik işlerinden masanın ameliyata hazır hale geti-

rilmesine, steril malzemelerinin hazırlanmasına, hastaya pozisyon verilmesine kadar pek çok işi yapıyoruz. Yaptığımız işler aslında bir hemşirenin yapması gereken işler. Örneğin biz taşeron işçilerin steril malzemeleri hazırlamamız kesinlikle yasaktır. Ama bize her iş yaptırılıyor, hani neredeyse neşter vurup, ameliyat yapacağız, o duruma geldik.

Hem hasta hem de sizin açısından çok tehlikeli bir durum bu...

Celil Demirkan : Evet, ama biz bunu anlatamadık, zamanla pek çok şeyi öğrenmek mümkün ama yapmamamız gereken işler var. Ben 6-7 yıldır ameliyathane ve acilde gece çalışıyorum ve hemen her vakaya müdahale edecek tecrübeye sahibim gelin görün ki, kadrolu eleman olamıyorum. Üstelik her türlü aşağılanmaya maruz kalıyoruz. "Taşeron işçisin yapacağını düşünce hakim. Çok yoğun olduğunda kadrolu çalışandan yardım istememiz bile mümkün değil.

Genel olarak taşeron işçiler mesailere kalıyorlar ve bunlar da ödenmiyor. Ameliyathane işçilerinde durum nedir?

Celil Demirkan : Mesailerimizi hiç birimiz alamıyoruz. Alsak bile bir sonraki ay bir şekilde kesintiye uğruyor ve mesai almamış oluyoruz. Çalıştığımız iş çok tehlikeli işler sınıfından, kapalı, soğuk bir mekanda gün yüzü görmeden çalışıyorum. Sözde % 45 prim alacaktık yalan oldu, maaşlara 5+5 zam verildi ne oldu, % 30-35. Asgari ücrete zam gelince bizim primler aşağı düşüyor. Geçen bayramda mesaiye kaldım. Mesai parasını ödediler ama hemen ardından gelen maaşta mesai kesinti! 'Ne bu?' diyorsun "Eee, fazladan para alıyorsun, gelir vergisi kestik" böyle bir çalışma nerede var siz deyin?

Bu yoğun çalışma ve düşük ücretin yanında bir de tehditlerle karşılaşıyorsunuz, genelde taşeron firmanın tehditleri mi?

Celil Demirkan : Tabii yoğun olarak onların tehditlerine maruz kalıyoruz. Çünkü taşeron şirkete bağlıyız. Ben Vurallar Temizlik adlı firmanın işçisiyim, bir hak ta-

lebinde bulunduğumuzda "iş akdini feshederim" denilip işten atılmakla tehdit ediyoruz. Hastane yönetiminin duyarsızlığı, baskılarına değinmeye sıra gelmiyor zaten... Ameliyathanedeki bu arkadaşlarımız da benimle aynı durumda onlar da anlatır...

Siz de iş bırakan arkadaşlarınızdan ne kadar süredir ameliyathanede çalışıyorsunuz?

Murat Çelik : Benim 9 senem bitti, çalışma koşulları dayanılmaz noktaya geldi. Sanırım biliyorsunuz, aylar öncesinden kesintilerimizin ödenmesine dair mahkeme kararları var ve biz bu kesintileri alamadık. Öncelikle hakkımız olan, emeğimizin karşılığı olan ücretleri almak istiyoruz. Yaptığımız iş en tehlikeli işler sınıfından.. Hem hasta için hem bizim için büyük riskleri var. Biz işi öğreniyoruz, en iyi şekilde hizmet vermeye çalışıyoruz, hastanenin asıl işini yapıp sağlık hizmeti veriyoruz ama kadrolu olamıyoruz. Bu kanunen de olmaması gereken bir durum.

Celil arkadaşımızı anlattı ama çalışma koşulları konusunda sizin söyleyeceğiniz neler?

Murat Çelik :Biz sabah 07.30'da işbaşı yaparız. Ameliyathane ve çevresinin temizliğiyle başlar, her şeyi hazır ederiz. Arkadaşımın da dediği gibi bir neşter vurmadığımız kaldı. Akşam 16.30'da paydos etmemiz lazım ama inanın bu imkansız gibi bir şeydir. Çünkü o anda ameliyathane, acilde bir vaka vardır ve ona müdahale etmek için, ameliyat gerekir ve biz o müdahale bitmedikçe paydos edemeyiz. Elbet hastayı bırakıp çıkacak değiliz insan olarak biz bunu zaten yapamayız, ama emeğimiz takdir görsün istiyoruz. Hakkımız olan talep ettiğimizde işten atılmakla tehditlerle karşılaşıyoruz ve bu sürekli böyle.

Son olarak taşeron firmayla mu tartışma yaşadınız? Ne söylediniz size?

Murat Çelik : Ücret kesintilerimizin ödenmesini istedik. Yani mahkeme, müfettiş kararıyla ödenmesi gerektiği belirtilen haklarımız. Sabah işbaşı yapıyoruz akşam çıkışta bize "Çalışacaksınız çalışın, iş akdini feshederiz" deniyor. Sonunda iş bırakma kararı verdik. Çünkü başka türlü çalışma imkanımız kalmadı. Burada uzun yıllardır çalışıyoruz en az çalışmış arkadaşımız 3 yıl emek vermiş. Bir elemanın yetişmesi acilde, ameliyathane nereden baksanız 2 yıl gerektirir. Arkadaşım söyledi 6-7 senedir gece çalışıyor, herkesin yapabileceği iş değil. Bizler de haklarımız için iş bıraktık.

Üç yılı aşkındır taşerona karşı eylemler yapıyor hastanede... İsyan etmeyince düzelmiyor. Mücadelenize başarılı ve kadrolu olarak çalışacağınız şekilde işbaşı yapmanızı diliyorum.

Röportajın ardından üçü ameliyathane işçisi olmak üzere 5 işçi, ameliyathanede çalışmakta olan Kadir Ağsu, Murat Hürol, İbrahim Çoban, Nöroloji Polikliniğinde çalışan Cemal Bilgin ve Göz Polikliniğinde çalışan İsmet Çeçe işten atıldı. 26 Ocak Pazartesi günü işçilerin direniş çadırı kurarak işlerine geri dönme mücadelesini sürdüreceklerini duyurulmuştu. DİSK Genel İş yönetici ve üyeleri, devrimci örgütler, meslek odaları ve üniversite gençliğinin kitlesel olarak katıldığı yürüyüş ve basın açıklamasının ardından üniversite yönetimi işçileri sendikal çalışma haklarını da kabul ederek işe geri aldı. Bir kez daha örgütlü ve kararlı bir mücadele ve güçlü sınıf dayanışması kazanımla sonuçlanmış oldu.

Sokak Hayvanları Şehrin Vazgeçilmez Bir Parçası

Bir şehir düşünün... Sokağında kedi gezmeyen, duraklarında bacaklarınıza kedi sürünmeyen, kasap önlerinde ya da balıkçılarda kapıda günlük nevalesini beklemeyen, peşinize takılmayan evinize gelmek için... Caddelerini düşünün tek bir köpeği olmayan, köşede kıvrılmış uyumayan, gece havlamalar duyulmayan ve sokak eylemlerinin başını çekmeyen...

İstanbul kent yaşamının vazgeçilmez bir parçası olan sokak hayvanları, İstanbul Büyükşehir Belediyesi tarafından sokaklardan toplanıp Kısırkaya'ya hapsedilmek isteniyor. Ulaşımı olmayan bir tesiste, güneş almayan beton hücreler bekliyor sokak hayvanlarını... Sarıyer Kısırkaya'da inşası tamamlanmak üzere olan, dev hayvan tecrit merkezi için, hayvanseverler ve doğa severler, herkesi bunu engellemeye çağırıyor.

31 Ocak günü bir basın açıklaması yapıldı. Sarıyer'de bulunan "Kısırkaya Sahipsiz Hayvan Geçici Bakımevi ve Bahçeli Yaşam Alanı önü"nde yapılan basın açıklaması için saat 12.00'da Kısırkaya köyünde "Kısırkaya Toplama Kampı'nı Kapatın, Yaşam Hakkına Dokunmayın" pankartı ile toplanıldı. Bu protestoya, Ankara ve İzmir'de de eşzamanlı eylem yapılarak destek verildi.

İstanbul halkının gözünde bu ve benzeri tesislerin tecridin, imhanın ve rantın sembolü olduğunu söyleyen eylemciler, "İstanbul'un tüm dengelerini bozarak bölgeyi ranta açacak olan bu dev tesise hiçbir şekilde onayımız yok. Yaşamın, canlıların tam karşısında duran bu rant projelerine karşı herkesi harekete geçmeye çağırıyor, bu kentte vurdumduymazca yapılan mega projelerin, kentte yaşayan tüm canlıların hayatını etkileyecek her türlü girişimin takipçisi olacağımızı bir kez daha haykırıyoruz" dediler.

Yürütmeyi durdurma ve projenin iptali için mahkemeye başvurulmuş olan barınağın giriş kapısı ve tel örgüleri yaşam savunucularınca söküldü.

"1 Mayıs'ta Taksim'i Yasaklamak Suçtur"

2014 yılında 1 Mayıs'ında Taksim'e çıkmak isteyen DİSK, KESK, TTB ve TMMOB yöneticileri hakkında "halkı kanuna aykırı toplantı ve gösteri yürüyüşüne kışkırtma" suçu işledikleri iddiasıyla açılan davanın ilk duruşması 6 Şubat günü Çağlayan'daki İstanbul 28. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülmeye başlandı.

DİSK Genel Başkanı Kani Beko, DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu, KESK Eş Genel Başkanı Lami Özgen, TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğanlı ve dönemin TTB Merkez Konseyi Başkanı Özdemir Aktan'ın tutukusuz yargılandığı dava öncesi DİSK, KESK, TTB ve TMMOB yöneticileri ve temsilcileri adliye binası önünde bir araya gelerek basın açıklaması yaptı. Uluslararası sendikalar temsilcilerinin de destek verdiği eylemde, "Emekçiler, Faşizmi Yargılıyoruz, Taksim 1 Mayıs Alanıdır Yargılanamaz" pankartı açılarak "1 Mayıs'ta 1 Mayıs Alanındayız", "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "1 Mayıs'ta Taksim'i Yasaklamak Suçtur" sloganları atıldı.

Açıklamayı DİSK Genel Başkanı Kani Beko yaptı. "Padişah fermanını yazdı ve o ferman bizi bugün Çağlayan Adliyesi'ne çağırıyor. ... Oysa 1 Mayıs'ta Taksim'i

yasaklamak suçtur. Taksim'de 1 Mayıs'ı kutlamanın hakkımız olduğunu teslim eden çok sayıda ulusal ve uluslararası mahkeme kararı mevcuttur" dedi.

Duruşmaya destek için Uluslararası Sendikalar Federasyonuna bağlı 160 ülkeden gelen temsilciler de emek örgütleriyle birlikte dayanışma içinde olduklarını ifade eden mesajlarını vererek işçilerin ve emekçilerin istedikleri yerde eylemlerini gerçekleştirebileceklerini belirtti. Konuşmaların ardından DİSK, KESK, TMMOB, TTB yöneticileri duruşma salonuna girerek ifadelerini vermeye başladılar.

Duruşmada ilk savunmayı Kani Beko yaptı. Beko 77 1 Mayıs'ının hesabı hala so-

rulmazken kendilerinin yargılandığına dikkat çekerek "Bugün burada yargılanması gereken haklarımızı çiğneyen kamu görevlileridir, faşist bir düzen kuranlardır" dedi.

Lami Özgen savunmasında "1 Mayıs'ta Taksim'i yasaklamak 77 katliamın devletin yaptığını kabul etmektir" dedi. Özgen, suçlamadaki fiillerin örgütünün ona verdiği görevler arasında olduğunu söyledi.

Mehmet Soğanlı ise savunmasında 2010, 2011 ve 2012 yılındaki 1 Mayıs'ları hatırlatarak bunların görkemli 1 Mayıslar olduğunu ifade etti.

Özdemir Aktan ise yargılanması gerekenlerin emek ve meslek örgütlerinden yöneticilerin değil, 1 Mayıs'ta ve diğer toplumsal olaylarda devletin uyguladığı şiddeti hatırlatarak polisin kullandığı silahlar ve öldürücü gazlara dikkat çekerek yargılanmanın buna ilişkin yapılması gerektiğini belirtti.

Arzu Çerkezoğlu da savunmasında 1 Mayıs'ın şeklini siyasi iktidarlar değil, ancak işçi sınıfı ve emekçilerin belirleyebileceğini belirtti.

Avukatlar 1 Mayıs'ta Taksim'e çıkışı engellemeye yönelik polisin kullandığı her türlü şiddetin yasadışı şiddet olduğunu ifade etti.

Abd'li Petrol İşçileri 30 Yılın En Büyük Grevinde

bu grev, 1980'den bu yana ABD'de petrol işçilerinin gerçekleştirdiği en büyük grev.

Rafinerilerde çalışanlar can güvenliğinden yoksun ve tehlikeli çalışma ortamlarında fazla mesaiden şikayet ederken; Birleşik Metal İşçileri Sendikası (USW) günlük meydana gelen yangın, emisyon, sızdırma ve patlamaların bölge halkının hayatını da tehlikeye sokucu düzeyde olduğunu söylüyor.

Grev şu an 9 iş yerinde devam ederken, sendikaya bağlı diğer iş yerleri de 24 saatlik sözleşme uzatması altında çalışmalarına devam ediyor.

Greve katılan Toledo işçileri, grevlerinin ekonomik talepten çok çalışma koşullarına karşı olduklarını belirten bir bildiri yayımladı.

Rafineri işçilerinin bir süredir devam eden toplu sözleşmeleri anlaşmazlıkta sonuçlanınca, aralarında Shell, Exxon Mobil ve Chevron'un bulunduğu petrol devlerinin rafinerilerinde grev başladı. ABD'li işçilerin başlat-

DEVİRİM HEM ZORUNLU HEM GÜNCELDIR

Özgür Güven

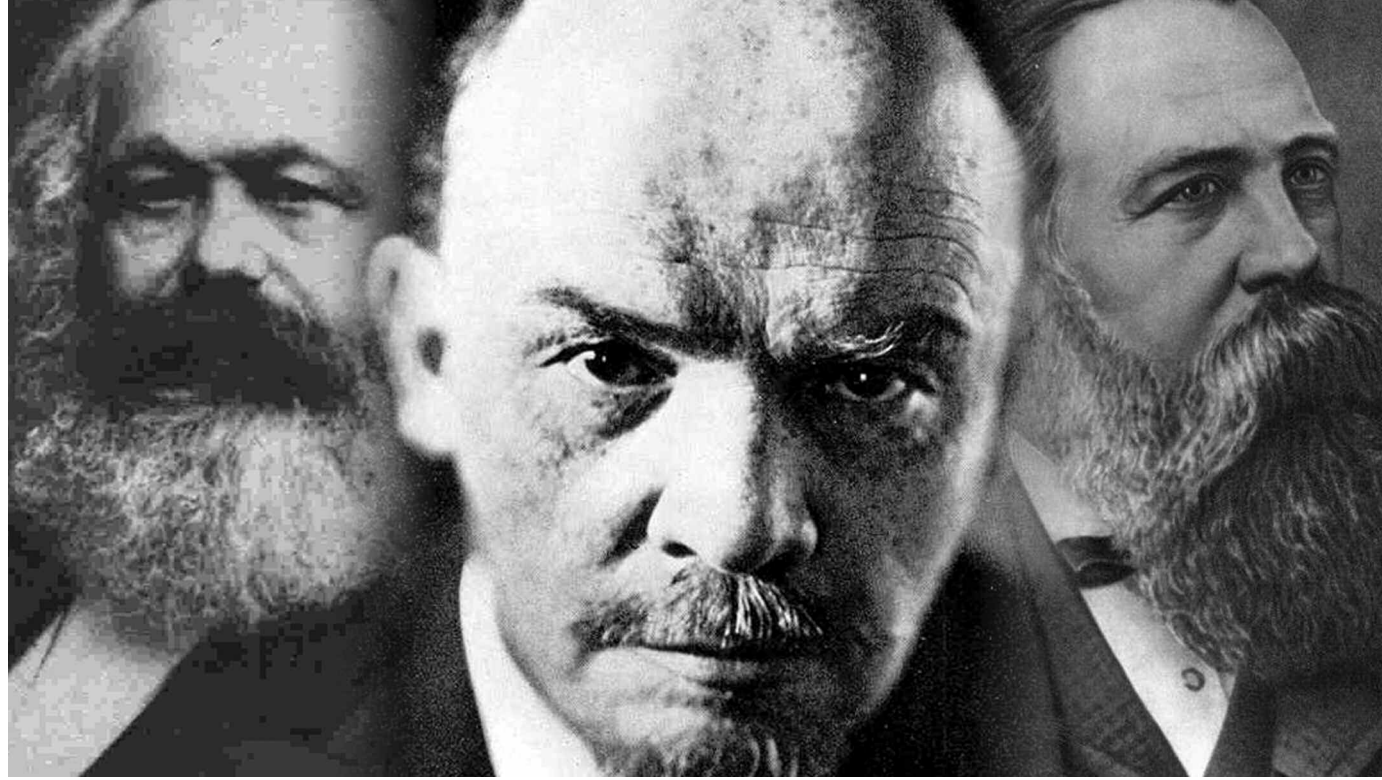
Sosyalizm çağımızın somut bir olgusu, bir eğilimdir. Onu çağımızın eğilimi haline getiren çağdaş proleter hareketin kendisi, proletaryanın verdiği sınıf mücadelesidir. Bugün dünyanın neresinde olursa olsun her proleter hareket sosyalizmle ilişki içindedir. Şu ya da bu oranda sosyalizmin etkisine girer, kendisini sosyalizmle ilintili olarak ifade eder. Bugün artık sosyalizm mücadelesi, dünyanın her yerinde ön plana çıktı; devrim günceldir.

Devrimin Zorunluluğu

Yeni bir toplumun doğuşu için öncelikle eski toplumun içinde yeni toplumun maddi ilişkilerinin ortaya çıkması gerekir. Bu maddi ilişkiler ortaya çıkar çıkmaz yeni bir toplum fikri de doğar. Bu fikirler yeni bir topluma dair maddi ilişkilerin geliştiği her yere yayılırlar; önceleri az sayıda insanı, özellikle de aydınları etkileyen bu fikirler, maddi ilişkilerin belirli bir gelişim göstermesinden sonra emekçi sınıfların saflarında yaygınlaşır, apaçık duruma gelirler. Bu durum bir kez doğdu muydu sosyalizm güncel sınıf mücadelesine damgasını vurur. Emekçi yığınlar yeni ve daha ileri bir toplum olan sosyalizme geçmelerinin önüne çıkan her engeli yıkıp geçerler.

Kapitalizm daha en başta kendi yıkım öğelerini kendi içinde taşıyan bir sistem olarak doğdu. Burjuvazi, kapitalist üretimin doğasında var olan rekabet dürtüsüyle hareket ederek bu toplumsal sistemin yıkımına neden olacak maddi koşulları sonuna kadar geliştirir. Bu yanı sıra sermayenin asıl başarısı kendi kendisinin yıkımını hazırlamasıdır. Proletarya tarihin en devrimci sınıfı olarak toplumdaki tüm ezilen ve sömürülen kesimleri kendi bayrağı altında toplayarak burjuva toplumun yıkımını sonuna kadar götürmek, yeni bir toplum olan sosyalizmi kurmakla yükümlüdür.

Kapitalizmin toplumsal gelişiminin önünde ciddi bir engel olarak dikilmesinden bu yana uzun bir tarihsel dönemden geçildi. Ne zaman bir toplumsal sistem gelişiminin önünde engel olursa, orada kaçınılmaz olarak bir devrim gündeme gelir. Bu uzun yıllar boyunca sınıflar mücadelesi en sert biçimleriyle sürdü. Dünyanın çeşitli ülkelerinde devrimler, karşı-devrimler yaşandı; muzaffer devrimler olduğu gibi yenilen devrimler de oldu. Sermaye, yeni bir toplumsal sisteme geçmesini engellemek amacıyla hareket ederken, proletarya ve emekçi sınıflar

ise yeni bir toplumsal sistem ve daha iyi bir yaşam kurak amacıyla hareket ederler. Burjuvazi zaman zaman üretici güçlerin gelişimini baskı altına alarak yavaşlatabilir, hatta bir süre için eski toplumun yıkılmasını da engelleyebilir. Ama ne yaparsa yapsın tarihsel gelişmeyi durduramaz; daha yüksek bir topluma geçmesini engelleyemez.

Kapitalist toplumda emekçi yığınlar kendi istemedikleri biçimde ve koşullarda yaşamaya zorlanırlar. Bu toplumda emekçi yığınların nasıl yaşayacağını belirleyenler, üretim ve geçim araçlarını sermaye biçimi altında kendi tekelinde bulunduran burjuva kesimlerdir. Kapitalist üretimin gelişimi emekçi sınıfların sermayeye bağımlılığını artıran bir seyir izler. Bu bağımlılık arttıkça, emekçi yığınların yaşamı her yönden yıkıma uğrar. Hiçbir emekçi, bu koşullarda yaşamaya uzun süre tahammül edemez. Önünde sonunda emekçi yığınlar kendilerini ezen, sömüren, sefaletle mahkum eden bir toplumsal sisteme baş kaldırırlar. Marx ve Marksizmin öncesi dö-

nemin bütün toplumsal hareketleri, gücünü geçmişten aldı. Ancak gücünü geçmişten almak geçmişe takılıp kalmak en iyi ihtimalle isyan yaratır. Oysa proletarya ve halkların istedikleri daha iyi bir yaşamı kurmaları yüzlerini geleceğe dönmeleriyle mümkündür. Geleceği kazanmak, kendi geleceğini kendi istediği biçimde kurmak, ancak bir devrimle, devrimin zaferiyle olanaklı duruma gelir.

Ezilen ve sömürülen emekçi yığınlar, tarihsel koşullar henüz yeterince olgunlaşmadığı dönemlerde bile, kendilerini açlığa ve sefaletle mahkum eden sermayeye dayalı bu üretim sistemine karşı çıkma eğilimi içinde oldular. Yeni bir toplumsal sisteme geçiş için gereken maddi koşulların oluşmasıyla birlikte bu karşı çıkma eğilimi toplumsal bir karakter kazandı, ayaklanma ve devrimlere vardı. Burjuva devlet terörüyle ve büyük baskılarla bunu bir süreliğine bastırda da, devrimlerin yeniden gündeme gelmesini engelleyemiyor. Devrim varamayan toplumlar, içten içe sürekli bir çürüme yaşıyor. Devrim, tarihsel-toplumsal gelişme tarafından yeniden, yeniden gündeme getiriliyor.

Emperyalizmin yeni evresinde kapitalist toplum artık bir bütün olarak proletarya devriminin koşullarını olgunlaştırdı, güçlerini biriktirdi. Küresel tedarik zinciri gibi yollarla üretimin uluslararasılaşması ve sermayenin daha az elde birikmiş olması, dünya nüfusunun çok geniş bir kesiminin mülksüzleştirilmesi sınıfsal saflaşmayı derinleştirdi. Ancak hiç bir yerde sa-

Devrimin güncel bir olgu olması, bütün bu tek tek olayları etkiler. Bu nedenle, günü birlik olanlar da dahil, her tekil olgu, asıl olanla, tarihsel-toplumsal bütünsel süreçle somut ilişkisi içinde ele alınmalı, her olay proletarya ve halkların kurtuluşu içinde değerlendirilmelidir.

dece proletarya ve burjuvaziden oluşan, yani sadece iki temel sınıftan oluşan toplum ortaya çıkmayacaktır. Her ne kadar sermaye birikiminin eğilimi bir yanda tekeller, bir yanda proleter yaratma yönünde olsa da, o bunu gerçekleştirmezden çok önce yıkılacaktır. Zaten 20. yüzyılın başından itibaren pek çok ülkede bu yıkım yaşandı. Tekeller bir süre için bu yıkımı engellemeyi başarmış olsa bile, şimdi çöküş küresel ölçekte derinleşerek sürüyor. Sistem, bizzat kendi işleyiş yasaları gereği artan kendi iç çelişkilerinin

ağırlığını taşıyamaz durumda. Proletarya ve halklar bunun daha fazla böyle devam etmesine tahammül edemezler.

Devrimin Güncelliği

Ne herhangi bir proleter örgütün, ne de komünist partinin faaliyeti, bir devrimci durum yaratmaz. Devrimci durumu yaratan ekonomik, politik, toplumsal koşullar, yani tarihsel-toplumsal bütün bir gelişmenin sonucudur. Devrimci durum ortaya çıktığında, komünist partinin görevi, bu koşulları değerlendirmek, proletarya ve halklara yardımcı olmak, yığınları devrime, devrimin zaferine taşımaktır. Bir komünist partisi nesnel koşullardaki her değişimi zamanında ve doğru kavrayarak, gelişmenin yönünü öngörür. Proletarya ve halklara teorik olarak ve örgütsel olarak bu öngörüsüne uygun hazırlanmalarında yol gösterir.

Sınıflar mücadelesinin girift ve alabildiğince hızlı olduğu böylesi dönemlerde, pek çok olay üst üste biner, iç içe geçer. Burada her bir olayın devrimci, karşı-devrimci ya da reformist olmasının belirleyeni, nesnel koşullarla, asıl olanla bağlantısıdır. Bu bağlantı, tarihsel-toplumsal gelişmenin gerçek ve tam bir çözümlemesiyle kavranabilir. Devrimin güncel bir olgu olması, bütün bu tek tek olayları etkiler. Bu nedenle, günü birlik olanlar da dahil, her tekil olgu, asıl olanla, tarihsel-toplumsal bütünsel süreçle somut ilişkisi içinde ele alınmalı, her olay proletarya ve halkların kurtuluşu içinde değerlendirilmelidir. Burada artık her bir sorun, günlük bir sorun olarak bile devrimin temel sorunlarıyla, iktidar mücadelesiyle bağlantılıdır; kendi gerçek çözümünü orada bulur.

Kapitalizmden komünizme geçiş için maddi koşulların belirli bir oranda gelişmesi gerekir dedik. Bu gelişme, bugün açısından tarihteki en uygun evresine girmiştir. Şimdi sorun, doğmuş olan bu koşullardan yararlanarak, burjuva topluma son vermekte. Bunu başarmak için daha ileri gidilmeli, daha kararlı ve daha cüretkar davranılmalı. Proletarya, diğer emekçi sınıfları ve halkları kendi hegemonyası altında toplayarak büyük bir cüretle işe girişmeli, düşünsel ve fiziksel bütün enerjisiyle devrimci kitle mücadelesini yükseltmeli, koşulların gerektirdiği her türlü araç ve yöntemle başvurarak sınıfsız topluma doğru yürüyüşünü sürdürmelidir.

Sırrı Öztürk Son Yolculuğuna Uğurlandı

Sırrı Öztürk 28 Ocak günü saat 15.00'de Gazi Mahallesi Cemevi'den yürüyüşle Gazi Mahallesi Mezarlığı'nda son yolculuğuna uğurlandı.

1932 Erzurum Aşkale doğumlu olan Sırrı Öztürk işçilik, teknik öğretmenlik, kamyon şoförlüğü ve yayıncılık

yapmıştı. Sosyalist bir işçi olarak sendikal örgütlenme çalışmaları ve siyasi parti örgütlenmelerinde yer alan Sırrı Öztürk 1975 yılından beri sürdürdüğü yayıncılık yaşamında yargılandı, tutuklandı, yayınladığı eserlerden dolayı hapis yattı.

Saat 15.00'de Gazi Mahallesi Cemevi'nden alınan cenazesi ailesi, yoldaşları, dostları, devrimci örgütler, işçiler, Gazi Mahallesi emekçilerinden dostları tarafından sloganlarla Gazi Mahallesi mezarlığına götürülerek buradan son yolculuğuna uğurlandı.

Mezarı başında Sırrı Öztürk ve tüm devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşenler adına yapılan saygı duruşu ve sloganların ardından yoldaşı ve cezaevi arkadaşı da olan oğlu Mutlu Öztürk tarafından kısaca yaşamı anlatıldı.

İşçilerin örgütlenmesi ve sosyalizme ulaşması konusunda sürekli araştıran yazar, mücadele eden Sırrı Öztürk'ün sık sık "Beni bizden olanların işçilerin emekçilerin mahallesi olan Gazi Mahallesi'ne gömün" dediğini de aktaran Mutlu Öztürk "Onu isteği üzerine burada işçilerin emekçilerin mahallesinde doğaya teslim ediyoruz" dedi. Sırrı Öztürk için önümüzdeki günlerde yayınevinde de bir anma düzenleneceği belirtilerek tüm devrimci dostları ve emekçiler anmaya davet edildi.

Cihan Alptekin'in Annesi Yaşamını Yitirdi

Deniz Gezmiş'in kardeşim dediği, THKO'nun kurucularından olan ve 30 Mart 1972'de Kızılder'e katledilen Cihan Alptekin'in ve devrimcilerin annesi Ayşe Alptekin yaşamını yitirdi. Ayşe Alptekin'in cenazesi Ardeşen Yeniyo (Oce) köyünde aile mezarlığına defnedildi.

Ayşe Alptekin tüm devrimcilerin annesiydi. Cihan Alptekin ve arkadaşları Kızılder'e katledildiklerinde ailesi haberi radyodan öğrenmişti. Daha sonra ailesiyle yapılan röportajlarda Ayşe Alptekin "Çocuklar tanınmayacak gibiydi. Çocuklarımız bu

ülke için çalışıyorlardı. Hiç kimseye bir zararları olmamıştı. Hiç kimsenin canına zarar vermemişlerdi. Neden gençlerimizi vurdunuz? O zamanki hükümeti hiçbir zaman affetmeyeceğim. Hem Denizlerin asılmasına imza verenlerin, hem de

bizim çocuklarımızı Kızılder'e katledenlerin yargılanmasını istiyorum" demişti.

"Ana misafirin var"
"Kimdular?"
"Cihan'ın arkadaşları"
"Oyy Cihanum gelmiş"

Bir Ayaklanmanın Ardından

"Düşünce Suçu"... Drama Kumpanya'nın sahnelediği oyunun adı. Önce adına takılıyor düşünceler. Suç olan düşünce! Günlük dilde sıklıkla kullanageldiğimiz tehlikeli bir niteleme. Eyleme geçmemiş bir düşünce var mıdır yer-yüzünde? En azından yazılı ve sözlü olarak ifade edilmesi bir eylem değil midir? Öte yandan, tüm siyasal eylemler bir düşüncenin icraası, ifadesi, dışavurumu değil midir? Bu anlamda her siyasal suç, doğrudan "düşünce suçu" değil midir? "Düşünce suçu" ile "eylem suçu" ayrılabilir mi?

Böylesi düşüncelerle bekliyoruz "Düşünce Suçu"nun başlamasını, Gazanfer-Ülkü Özcan Sahnesi'nde. Henüz konuşmalar kesilmemiş, hala oturmamışlar var. Sahnede de sağa sola kağıtları buruşturup atan biri! Alışmışsınız ya "dikkat, oyunun başlamasına..." diye duyuru yapılan oyunlara, şırıyıyor ister istemez. Oyun "sinsi bir düşüncenin aklınıza sızması gibi" başlayıveriyor öyle habersiz. Konunun özü şu. Kendi dar kabuğunu, kendi korku duvarlarını yıkıp parçalamakla o sahte dünya içinde gayet rahat,

meşhur ve maddi açıdan rahat bir yaşam arasında sıkışmış bir yazar/aydın var karşımızda. Dışındaki dünya öylesine devingen ki, o duvarlar arasına sıkışmış dünyası bir cendereye dönmüş. Huzur yok. Ya o duvarları yıkacak, ya tam manasıyla çökecek, ruhen ölecek.

Oyun bu ikilemi "Gezi ayaklanması" üzerinden oluşturmuş. Büyük ayaklanma toplumun hiçbir kesimini kendi halinde yaşadığı gözeneklerde rahat bırakmadı. Her sınıf, grup veya birey, şu veya bu şekilde taraf olmaya zorlandı ayaklanmada. Ya

ayaklanmadan yana, ya onun karşısında. Gerçek yaşamda karşımıza çıkan bu temel noktayı yakalamış oyun. Bunu bir aydının ikilemlerinin maddi zemini yapmış. İyi de yapmış. Kendini sınıflar üstü bir konumda zanneden aydın yanılmasını gerçekle yüzleşmeye zorla-

mış. Çıplak, kaçılmaz gerçekle.

Bu ikilem ve yüzleşmeye kişinin/oyundaki ana karakterin kendi hikayesini de ekleyerek daha sıcak bir ortam yaratmayı da başarmış oyun. Sanki bu geçmişten kaynaklanan bir ikilem yaşıyormuş gibi bir izlenim yaratıyorsa da bu durum, oyunun ana kurgusundan temel etkenin ayaklanma olduğu net anlaşılıyor. Ayrıca kahramanımızın geçmişine yönelik yalanlar açığa çıkınca, onun "düşünce suçu"nu işlemesinin ana sebebi olarak sokakta mücadeleye giren ve yaşamlarını yitiren gencecik ayaklanmacıların ve doğal olarak ayaklanmanın kendisi ka-

lıyor. Oyun bu ana hatlarıyla aydınlara bir çağrı niteliği taşıyor. Onları "halkın saflarına" davet eden bir çağrı.

Oyun teknik anlamda da akıcı, sıkmayan bir tempoda ilerliyor. Özellikle yazar ve ablası, sahnede son derece gerçekçi, somut, elle tutulur bir karakter olmayı başarıyorlar. Sıcak bir bağ kuruyorlar seyirciyle. Yer yer dans, yer yer toplumdans çeşitli enstantaneler sunan diğer oyuncular da gayet başarılı. İki şey var bir parça göze batan. Bunlardan birincisi oyundaki şiddet/işkence sahnelerinin çıplak zoru kullanmasının yarattığı iticilik. Bizzat bu şiddet gösterilmeden de rahatlıkla anlatılabilir diye düşünmeden edemiyor insan. İkinci nokta ise oyunun bir yerinde ayaklanmaya da katılan top-

lumsal kesimlerin bir sembolik tip olarak bildiri okumalarının yarattığı "kaba ajitasyon". Kuşkusuz emekçi kitlelerin coşkularını artırmak, gerektiği anda isyankar duyguları ajite etmek, emek saflarında bir tiyatro için gereklidir. Ne de olsa oyunlarımız lüks salonların kibar hanım ve beylerine değil, sokaklara, varoşlara, fabrikalara seslenmeli. Ama emekçilerin kavrayışlarını küçümsememek gerek. Oyunun üzerine bina edildiği Gezi ayaklanmasını tüm canlılığıyla yatanlar onları ne de olsa!

Bu sıcak ve başarılı oyunu yaratan ve sahneyen Drama Kumpanya'nın, Kemal Oruç ve arkadaşlarının ellerine sağlık. Dile riz emekçi semtlerinde sahnelenme serüvenine kesintisiz devam eder.

"Ah Şu Tersaneler" Ayışığı'nda Sarıgazi Emekçileriyle

Sarıgazi Ayışığı Ekin Sanat Merkezi'nde etkinlikler sürüyor. 1 Şubat Pazar akşamı Tiyatro Simurg oyuncularını, ülkemizde değişik yıllarda meydana gelmiş iş kazaları ve iş cinayetlerini konu alan bir oyunu Sanat Merkezi'nde sergilediler.

Tiyatro gösterimine başlamadan önce Sarıgazi Mücadele Birliği Platformu adına Ali Hizmetçi kısa bir konuşma yaptı. Sarıgazi halkına geldikleri için teşekkür eden Ali Hizmetçi, "Tekelci sermaye devleti işçilerin mücadelesini engellemeye devam ediyor. İşçileri madenlerde, tersanelerde, fabrikalarda 'iş kaza(!)'larında öldürmeye devam ediyorlar. İşçileri öldürdükçe de servetlerine servet ekliyorlar. Daha dün metal işçilerinin grevini yasaklayan devlet, hiç bir zaman işçilerin yanında olmadı, olmayacaktır. İşçilerin zaferi mücadele birliğini sağlamakla olacaktır. Bütün dünyada işçiler devrime yürüyor, Türkiye ve Kürdistan işçilerine zafer mücadelesi birliğini sağlamalı ve Denizlerin açtığı yoldan devrime yürümelidir. Sermaye sınıfı devrilmeyince, sosyalizm kurulmadıkça işçiler, emekçiler, gençlik kurtulamaz diyoruz. Hepinizi devrim mücadelesini yükseltmeye davet ediyoruz" dedi.

Sahne Tiyatro Simurg'a bırakıldı. Mehmet Esatoğlu, İbrahim Karamemet, Hale Gür'ün oynadığı, pek çok işçinin ve emekçinin hayatına dokunan büyük ustaların şiirleriyle işlenmiş oyun, izleyenleri işsizlik kaygısı ve iş cinayetleri yaşamalarının parçası olmuş işçilerin evlerine, işyerlerine dünyalarına taşıdı.

Herkesin kendi yaşamından bir şeyler bulduğu oyun, "Ayışığımız siz dostlarımızla daha güzel ve güçlü olacaktır. Bir sonraki etkinliğe kadar hoşçakalın dostlar, yoldaşlar. Zafere kadar daima!..." denilerek sona erdi.

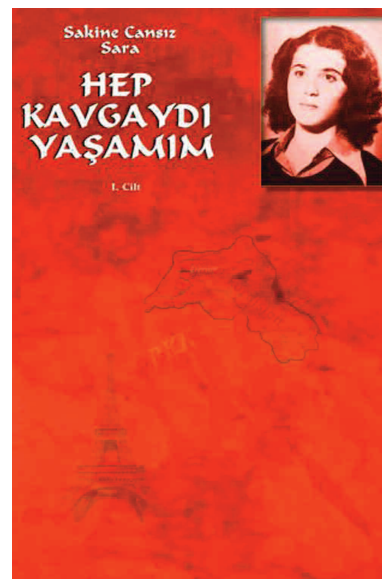
HEP KAUGAYDI YAŞAMIM

Fidan Doğan

Sakine Cansız

Leyla Şaylemez

Aram Yayıncılık tarafından çıkarılan Sakine Cansız'ın otobiyografik kitabının ilk iki cildini okudum. Bu kitapta dev bir yürekle karşılaştım. Samimi, açık, akıcı bir anlatımla tüm yaşamını sunmuş okuyuculara. Daha önce tutmuş olduğu günlükleri çeşitli düzenlemelerden geçirip (bazı ekleme ve çıkarmalarla) bütünlüğü sağlayarak anlatılmış. 1997 yılında yayına hazırlanmış ama ancak katledilmesinin üzerinden bir yıl geçtikten sonra Mart 2014'te yayınlanabilmiş. Emegi geçenlere, bizleri böyle bir yaşamla tanıştırdıkları için teşekkür ederiz.

Sakine Cansız, 1958 yılında Dersim'in Tahtı Halil Köyü'nde dünyaya geliyor, Dersim katliamının tanıklarıyla büyüyor. Bir kuşak öncesinin yaraları, acıları hale tazedir. Çocukluk anıları

halkının gerçekliği ve acılarıyla doludur. Almanya'ya kısa süre göçü, kardeşlerine annelik edışı.. Dersim mücadelesiyle karşılaşması, tanışması, yaşadığı çelişkiler ve gelişimi... Tüm açıklığıyla bulacakmışız bu kitapta. Bu yaşamı okuyup da kendi yaşamımızdan parçalar görmemek mümkün değil. Her bir anısıyla bütünlüğe bizzat onlarla birlikte sorgulamaya başlarız.

Sakine Cansız'ın yaşamı PKK tarihinden ayrı düşünülemez. Paris katliamı ardından bilmeyenlerin de duyduğu gibi PKK kurucularından Sakine Cansız. Kuruluş kongresine katılan iki kadından biridir. Yani bu kitapta bir devrimci kadının yaşamı olduğu kadar PKK tarihidir de.

PKK militanlarının ilk grup süreçleri, kongreye hazırlık, kon-

Paris'te 2 yıldır kanar
üç fidan
Fidan Sakineleşmiş
Sakine sarılmış Leylaya
Kanar Paris'te üç fidan
birbirinden genç
birbirinden gelecek
Dursun isteriz kan
fidanlar yeşerecek
boy verecek yemyeşil doğaya
Ama kanyor hala
Paris, Rojava
Kanyor Anadolu
Mezopotamya...
Kanla büyüyor gelecek
zulüm, açlık ölümler
büyüyor fidanlar
Durmuyor
duymuyor
doymuyorlar
Amanız geliyorlar üstümüze..

gre ve sonrası alınan kararlar doğrultusunda cesaretle ileriye atılm... Zaaf, eksiklikler de unutulmuyor elbet. Tarihten dersler çıkarıp neler yapmamız nasıl yapmamız gerekir bunları da sorguluyor kitap bize.

Hep Kavgaydı Yaşamım kitabının ilk cildi 1979 Martı, Newroz hazırlıkları sırasında gözaltına alınışla bitiyor. İkinci cildi ise zindan tarihidir. Askeri Cezaevileri, sürgünler, Amed zindanı, katliamlar, işkenceler, firar deneyimleri, direnişler, zaferler... Mazlum Doğanlar, Kemal Pirlar, Çanakkale'ye sürgünler ve tahliyesiyle bitiyor.

Çok canlı anlatımlar, soran sorgulatan anılar ve bir kadın yüreği, düşleri, kararlılığı... İyi okumalar...

elif can

"Baskılarınız, Yasalarınız, Yasaklarınız Bizi Yıldırılmaz"

Ayışığı Sanat Merkezi, çalışmalarına katılan gençlerin ailelerinin aranarak emniyete çağrılmasını, Sanat Merkezi'nde yasa dışı faaliyetlerde bulunduğu söylenmesi üzerine emniyet müdürlüğü hakkında savcılığa suç duyurusunda bulunarak basın açıklaması yapıyor. Sanat Merkezi emekçilerine KESK, Halk Cephesi ve DÖB (Devrimci Öğrenci Birliği) de destek verecek.

Her dönemde türkülerini yapanlar, onları yasaklayanlardan daha güçlü olmuştur. Umudumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla diyerek yola çıkan Ayışığı Sanat Merkezi'ni hiç bir baskı susturamayacak, yolundan döndüremeyecektir.

“Denize Bir Deniz Yıldızı Attık”

Yılın ilk günleri, hava açık fakat keskin bir soğuk var. Sabahın erken saatleri, dolmuşta Suruç'a doğru yoldayız. Düzlüklerin çoğu yemyeşil bahar gibi, bilgisayarlarımızda masaüstü ekranlarımızı süsleyen yapay görüntülerden binlerce kat daha güzel bir görüntü. Teypten yükselen Kürtçe ağıtlar ve yapraklarını dökmüş fıstık ağaçlarının göğe uzanan elleri.

Gönüllü sağlık hizmeti için ikinci gelişim. Daha çok iki ay öncesi vardı aklımda, bir de ara ara edindiğim bilgiler. Daha iyi görmeyi umut ediyordum herkesi. Belli bir düzeyde oturmuş bir koordinasyon vardı. Beşinci çadırkent kurulmuş ve altıncı çadırkent de kurulum aşamasındaydı. Her çadır kentte okul çadırı, kadın çadırı ve kütüphane çadırı mevcuttu. Gençlere yönelik atölye faaliyetlerinin oluşturulması da gündemdediydi. Bir yandan sık kesilen elektrik ve suyun da katkılarıyla kış şartlarında yaşam zorlaşmıştı. Neticede tüm çadırlarda elektrikli ısıtıcılarla ısıtıyorlardı. Tuvalet ve banyo hijyenleri hala bir sorun oluşturuyordu. Bazı çadır kentlerde bit ve uyuz salgını vardı. Çevresel faktörler tam olarak düzenlenmeden, yalnızca ilaçlarla aşılabilecek bir sorun değil elbette. Enseyi karartmamalı ilk günden, gönüllülerle ve koordineli olduğunda aşılabilecek işler bunlar.

Gönüllü sağlık çalışanı arkadaşlardan biraz farklı çalıştık ekipçe. Amatör sağlıkçılarımıza ağız ve diş sağlığı hak-

Kısa vadede bir nebze belki ve fakat uzun vadede asla değil. Bizim amacımız onlara bir yaşam alışkanlığının oluşumunda yardım etmek. Kobane'ye döndüklerinde sağlıklı bireyler olarak yaşamlarını sürdürmelerine yardım etmek. Herkes gibi biz de meşrebimizce katkı sağlamaya çalışıyoruz.

Çadırkentte amatör sağlıkçılarla buluştuk. Sohbet ettik ve karşılıklı bilgi paylaşımları yaptık. Birlikte dişin yapısı, diş ve diş eti hastalıkları hakkında görsel materyaller hazırladık. Amacımız öncelikli olarak çocukların bilgilendirilmesiydi. Çalışmanın çadırkentlerdeki okullarda çocuklara yönelik aktarım yapılması ve okullarda amatör sağlıkçılar tarafından verilecek haftada bir saatlik sağlık dersinin eklenmesi ile ilgili eğitim komisyonu ile görüştük. Ayrıca okullardaki öğretmenlerin de sürece dahil olmaları önemliydi. Amatör sağlıkçılar daha sonra okullarda çocukları bilgilendirdiler. Çocuklara nasıl diş fırçalayacaklarını uygulamalı olarak gösterdiler. Diğer çadırkentlerdeki amatör sağlıkçılara ise ilk bilgi

paylaşımında bulunduğumuz amatör sağlıkçılarla gittik ve onlarla birlikte bilgi paylaşımında bulunduk, yine birlikte görsel materyaller hazırladık. Bilginin herkesle paylaşılması açısından bu yöntemi önemsettik. Çadırkentlerdeki amatör sağlıkçılar, kendi çadır kentlerindeki okullarda sağlık derslerinde çocuklara bilgiler verdiler. Sağlık bilgisinin okullardaki bir saate sınırlı olmasında bilginin herkese ulaşması konusunda amatör sağlıkçılarla sohbetler ettik. Bizden sonra gelen ekipteki arkadaşlarımız görsel materyalleri geliştirerek çalışmanın devamlılığına önemli katkılarda bulundular.

Ekip değişiminden önce kültür merkezinde tüm gönüllü sağlık çalışanları ve tüm çadır kentlerdeki amatör sağlıkçılarının katılımıyla toplantı gerçekleştirdik. Çadırkentte yaşanan sorunlar ve çözüm önerileri, birlikte geçirdiğimiz bir hafta üzerine aktarımlar ve amatör sağlıkçı çalış-

Şimdi köylerin özgürleşmesi ve kentin yeniden inşası süreci var. Orada değildim fakat görebiliyordum Rojin'in, Siyam'ın, Rodin'in, Narin'in, her gün kültür merkezinde birlikte zaman geçirdiğimiz on yaşlarındaki yaşının çok ötesindeki konuşmaları olan çocuğun mutluluğunu.

Nasıl anlatılır ki bunun mutluluğu?

ma-sının değerlendirilmesi, amatör sağlıkçıların tanışması, sağlıklı olmanın aşırı ve gereksiz ilaç kullanımıyla gerçekleşmeyeceğini, öğretilen mevcut sağlık algısının çarpıtılmış olduğundan ve hastalanmamızı sağlayan faktörlerin büyük kısmının çevresel ve sosyal olduğundan bahsettik.

Bir sabah uğradığımız Kobane çadırkentinde sabah ayazına rağmen çadırının önünde dişlerini fırçalayan kız çocuğunu görmek öyle mutlu etti ki hepimizi. Arkadaşımın da dediği gibi denize bir deniz yıldızı atmıştık işte.

Bu kez dil bilmez Gürcülüğüm biraz kırılmış, çat pat Kürtçe konu-

şabiliyordum. Elbette bunda babamın "sen hala Kürtçe öğrenmedin mi?" serzenişinin payı büyük. Kulak aşinalığım arttıkça öğrenmek kolaylaşıyordu. Çalışmamızın gereği kadınlarla daha çok iletişim halindeydik. Gözlerinde parlayan umut, mutluluk paylaşımlarımız oldukça daha da artıyordu. Çadırkent koşullarına rağmen dostlukla demlenen çayların lezzetini hiç bir yerde bulamazdınız.

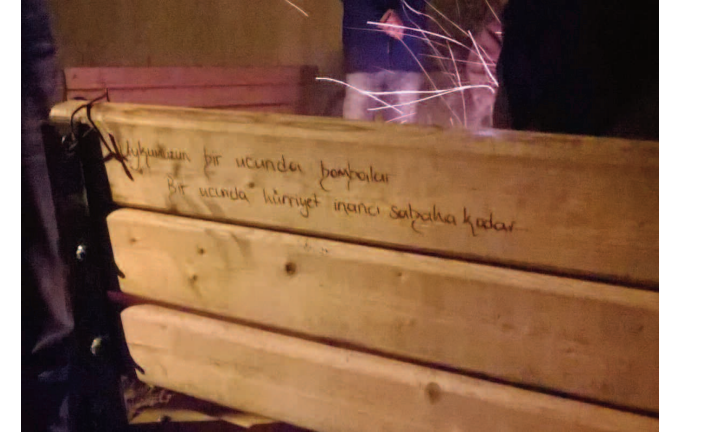
Tercüman arkadaşlarımızın yanı sıra Türkçeyi Kobane'de izlediği dizilerden öğrenen kadın arkadaşlarımızın da iletişimde katkıları büyüktü.

Koalisyon uçaklarının ve bombardımanların ilçe merkezinden net duyulan sesleri çocukların hep bir ağızdan söylediği marşlara karşılıyordu. Ara ara güneş yüzünü gösterse de ilkelimize kadar hissettiğimiz keskin bir ayaz var. Suphi Nejat Ağırnaslı Çadırkentinde aktarımlarımıza ara verdiğimizde görüyorum futbol oynayan çocukları.

Çadırkent koşullarına rağmen dostlukla demlenen çayların lezzetini hiç bir yerde bulamazdınız.

Bu kez dil bilmez Gürcülüğüm biraz kırılmış, çat pat Kürtçe konuşabiliyordum. Elbette bunda babamın "sen hala Kürtçe öğrenmedin mi?" serzenişinin payı büyük.

Onların da muhtemelen okulda ders araları. Kazanma hırsından çok uzak gülümseme ve keyifle oynuyorlar. Her şeyi bir kenara bırakıp onlarla birlikte meşin yuvarlağın peşinden koşmamak elde değil.

Külünçe köyündeki kurulmakta olan altıncı çadırkentte yoğunluklu olarak AFAD kamplarından gelen Kobaneliler yerleşiyor. Ocak ayının ilk haftasında bu çadırkente kolluk kuvvetleri bir kaç kez gelip kapatılmasını, eğer kapatılmazsa müdahale edeceklerini söylemişler. Gereçekleri ise sınıra yakın oluşundan kaynaklı güvenlik önlemleri. Temelde insanların AFAD kamplarında kalmalarını sağlamak. Hatta bu sebeple insanların belediyeler ve gönüllüler ile kurulan çadırkentlerde kalmamaları için bilinçli elektrik kesintileri yapılmış. İnsanlar da çadırkentlerinin önlerinde ateşler yakarak ısınmalarını sağlamaya çalışmışlar.

Ocak ayının ilk haftasında bir akşam hafta Mehser köyünde sınır nöbeti tutanları ziyarete gittiğimizde Kobane'nin özgürleşmesinin bir aydan daha yakın olduğu söyleniyordu. Metropole dönüş sonrası, 134. gününde özgürleşen Kobane'nin haberini ben sosyal medyadan öğrendim. Yaşam alanlarını vahşiliğe karşı savunan insanlar kazandı. Şimdi köylerin özgürleşmesi ve kentin yeniden inşası süreci var. Orada değildim fakat görebiliyordum Rojin'in, Siyam'ın, Rodin'in, Narin'in, her gün kültür merkezinde birlikte zaman geçirdiğimiz on yaşlarındaki yaşının çok ötesindeki konuşmaları olan çocuğun mutluluğunu. Nasıl anlatılır ki bunun mutluluğu? Hep bir ağızdan söylenen şarkılarla zafer halayları çekilirdi. Gözün aydın insanlık! Yek, du, sé... Keç u xorté sooreşvan!

Bir Sağlık Emekçisi

kında aktarımda bulunduk. Çadır kentlerde yaşayan binlerce insan var ve neredeyse hepsinin ağız ve diş sağlığı problemleri var. Var olan olanaklar açısından bilinen diş tedavilerini -dolgu vs.- gerçekleştirmek çok zor. Tüm bunlar düşünüldüğünde ağız ve diş sağlığı havada kalıyor gibi.

Suphi Nejat Ağırnaslı çadırkentinde aktarımlarımıza ara verdiğimizde görüyorum futbol oynayan çocukları. Onların da muhtemelen okulda ders araları. Kazanma hırsından çok uzak gülümseme ve keyifle oynuyorlar.